

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2019/879****af 20. maj 2019****om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet og af direktiv 98/26/EF**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank <sup>(1)</sup>,under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg <sup>(2)</sup>,efter den almindelige lovgivningsprocedure <sup>(3)</sup>, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet for Finansiell Stabilitet offentliggjorde den 9. november 2015 Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term Sheet («TLAC-standard»), som G-20 godkendte i november 2015. Formålet med TLAC-standard er at sikre, at globale systemisk vigtige banker, kaldet globale systemisk vigtige institutter («G-SII'er») i EU-regelsættet, har den nødvendige tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet til at hjælpe med at sikre, at disse institutter kan fortsætte med at udføre kritiske funktioner ved og umiddelbart efter en afvikling uden at bringe skatteydernes midler, dvs. offentlige midler, eller den finansielle stabilitet i fare. I sin meddelelse af 24. november 2015, »Hen imod fuldførelsen af bankunionen«, forpligtede Kommissionen sig til at fremsætte et lovgivningsforslag inden udgangen af 2016, således at TLAC-standard kunne gennemføres i EU-retten inden den internationalt fastsatte frist i 2019.
- (2) Ved gennemførelsen af TLAC-standard i EU-retten skal der tages hensyn til det eksisterende institutspecifikke minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver («MREL-kravet»), der finder anvendelse på alle kreditinstitutter og investeringsselskaber (institutter), der er etableret i Unionen, samt på enhver anden enhed, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU <sup>(4)</sup> (enheder). Da TLAC-standard og MREL-kravet har samme mål om at sikre, at institutter og enheder etableret i Unionen har en tilstrækkelig tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet, bør de to krav være komplementære elementer i et fælles regelsæt.

I praksis bør det harmoniserede minimumsniveau for TLAC-standard for G-SII'er («TLAC-minimumskravet») indføres i EU-lovgivningen gennem ændringer af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 <sup>(5)</sup>, mens det institutspecifikke tillæg for G-SII'er og det institutspecifikke krav til ikke-G-SII'er, der benævnes MREL-kravet, bør indføres gennem målrettede ændringer af direktiv 2014/59/EU og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 <sup>(6)</sup>. Bestemmelserne i direktiv 2014/59/EU, som ændret ved

<sup>(1)</sup> EUT C 34 af 31.1.2018, s. 17.

<sup>(2)</sup> EUT C 209 af 30.6.2017, s. 36.

<sup>(3)</sup> Europa-Parlamentets holdning af 16.4.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 14.5.2019.

<sup>(4)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

<sup>(5)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

<sup>(6)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1).

nærværende direktiv, om institutters og enheders tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet bør anvendes på en måde, der er i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EU) nr. 575/2013 og (EU) nr. 806/2014 og i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU <sup>(7)</sup>.

- (3) Det forhold, at der ikke er nogen harmoniserede EU-regler om gennemførelsen af TLAC-standarden i Unionen, skaber yderligere omkostninger og retsusikkerhed og gør det vanskeligere at anvende bail-in-værktøjet for grænseoverskridende institutter og enheder. Manglen på harmoniserede EU-regler fører ligeledes til konkurrencefordrejninger på det indre marked, da institutternes og enhedernes omkostninger ved at opfylde de eksisterende krav og TLAC-standarden kan være meget forskellige i Unionen. Det er derfor nødvendigt at fjerne disse hindringer for det indre markeds funktion og at undgå konkurrencefordrejninger som følge af manglende harmoniserede EU-regler om gennemførelsen af TLAC-standarden. Det relevante retsgrundlag for dette direktiv er derfor artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- (4) I overensstemmelse med TLAC-standarden bør både SPE-afviklingsstrategien (single point of entry) og MPE-afviklingsstrategien (multiple point of entry) fortsat anerkendes i direktiv 2014/59/EU. Ifølge SPE-afviklingsstrategien afvikles blot én koncernenhed (normalt moderselskabet), hvorimod andre koncernenheder (normalt driftsdatterselskaber) ikke afvikles, idet deres tab og rekapitaliseringsbehov overføres til den enhed, der skal afvikles. Ifølge MPE-afviklingsstrategien kan mere end én koncernenhed afvikles. Det er vigtigt, at enheder, der skal afvikles (»afviklingsenheder«), dvs. de enheder der kan iværksættes afviklingshandlinger over for, tillige med deres datterselskaber (»afviklingskoncerner«), identificeres klart for at kunne anvende den ønskede afviklingsstrategi effektivt. Denne identificering er ligeledes relevant for fastsættelsen af omfanget af anvendelsen af de regler om tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet, som institutter og enheder bør anvende. Det er derfor nødvendigt at indføre begreberne »afviklingsenhed« og »afviklingskoncern« og at ændre direktiv 2014/59/EU for så vidt angår koncernafviklingsplanlægning for udtrykkeligt at pålægge afviklingsmyndighederne at identificere afviklingsenhederne og afviklingskoncernerne i en koncern og på passende vis overveje konsekvenserne af en planlagt handling i koncernen for at sikre en effektiv koncernafvikling.
- (5) Medlemsstaterne bør sikre, at institutter og enheder har en tilstrækkelig tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet til at sikre en smidig og hurtig tabsabsorbering og rekapitalisering med minimal indvirkning på skatteyderne og den finansielle stabilitet. Dette bør opnås ved, at institutter opfylder et institutspecifikt MREL-krav som fastlagt i direktiv 2014/59/EU.
- (6) Med henblik på at tilpasse de nævnere, der anvendes til at måle institutters og enheders tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet, til de nævnere, der er fastlagt i TLAC-standarden, bør MREL-kravet udtrykkes som en procentdel af det relevante instituts eller den relevante enheds samlede risikoeksponering og samlede eksponeringsmål, og institutter og enheder bør på samme tid opfylde de niveauer, der følger af de to målinger.
- (7) For at lette den langsigtede planlægning af udstedelsen af instrumenter og at skaffe sikkerhed for så vidt angår de nødvendige buffere har markederne behov for hurtig klarhed om de kriterier, der kræves for, at instrumenterne kan anerkendes som TLAC- eller MREL-nedskrivningsrelevante passiver.
- (8) For at sikre lige konkurrencevilkår for institutter og enheder, der er etableret i Unionen, herunder på globalt plan, bør kriterierne for passiver, der er omfattet af bail-in, med henblik på MREL-kravet tilpasses nøje til de fastsatte kriterier i forordning (EU) nr. 575/2013 for TLAC-minimumskravet, men være i overensstemmelse med de supplerende justeringer og krav, der er indført i nærværende direktiv. Navnlig bør visse gældsinstrumenter med en indbygget derivatkomponent såsom visse strukturerede obligationer på visse betingelser kunne opfylde MREL-kravet, hvis de har en fast eller stigende hovedstol, som skal tilbagebetales ved udløb, og som er kendt på forhånd, mens kun et yderligere afkast er knyttet til denne derivatkomponent og afhænger af udviklingen i et referenceaktiv. I lyset af disse betingelser forventes disse gældsinstrumenter at være meget tabsabsorberende og nemt at kunne omfattes af bail-in ved afvikling. Hvis institutterne eller enhederne har et kapitalgrundlag, der

<sup>(7)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

overstiger kapitalgrundlagskravene, bør dette forhold ikke i sig selv påvirke afgørelser vedrørende fastsættelsen af MREL-kravet. Desuden bør institutterne og enhederne have mulighed for at opfylde enhver del af deres MREL-krav med kapitalgrundlag.

- (9) De passiver, som anvendes til at opfylde MREL-kravet, omfatter i princippet alle passiver knyttet til almindelige usikrede kreditorer (ikkeefterstillede passiver), medmindre de ikke opfylder specifikke kriterier fastlagt i dette direktiv. For at forbedre afviklingsmulighederne for institutter og enheder gennem en effektiv anvendelse af bail-in-værktøjet bør afviklingsmyndighederne være i stand til at kræve, at MREL-kravet opfyldes med kapitalgrundlag og andre efterstillede passiver, navnlig når der er klare tegn på, at kreditorer omfattet af bail-in sandsynligvis vil lide tab ved afvikling, der er større end de tab, de ville lide ved almindelig insolvensbehandling. Afviklingsmyndighederne bør vurdere behovet for at kræve, at institutter og enheder opfylder MREL-kravet med kapitalgrundlag og andre efterstillede passiver, når omfanget af passiver, der er udelukket fra anvendelse af bail-in-værktøjet, når en bestemt tærskel inden for en kategori af passiver, som omfatter MREL-nedskrivningsrelevante passiver. Institutter og enheder bør opfylde MREL-kravet med kapitalgrundlag og andre efterstillede passiver i det omfang, der er nødvendigt for at undgå, at deres kreditorer lider tab, der er større end de tab, som disse kreditorer ville have lidt ved almindelig insolvensbehandling.
- (10) Ethvert krav om efterstillelse af gældsinstrumenter stillet af afviklingsmyndighederne vedrørende MREL-kravet bør ikke berøre den mulighed for delvist at opfylde TLAC-minimumskravet med ikkeefterstillede gældsinstrumenter i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 575/2013, som TLAC-standarden tillader. For afviklingsenheder i G-SII'er, afviklingsenheder i afviklingskoncerner med aktiver på over 100 mia. EUR (»top-tier banks«), og for afviklingsenheder i visse mindre afviklingskoncerner, som anses for med rimelig sandsynlighed at udgøre en systemisk risiko, hvis de bliver nødlidende, under hensyntagen til forekomsten af indskud og mangel på gældsinstrumenter i finansieringsmodellen, begrænset adgang til kapitalmarkederne for nedskrivningsrelevante passiver og afhængighed af egentlig kernekapital til at opfylde MREL-kravet, bør afviklingsmyndighederne kunne kræve, at en del af MREL-kravet svarende til niveauet for tabsabsorbering og rekapitalisering, jf. artikel 37, stk. 10, og artikel 44, stk. 5, i direktiv 2014/59/EU, som ændret ved nærværende direktiv, opfyldes med kapitalgrundlag og andre efterstillede passiver, herunder kapitalgrundlag, der anvendes til at opfylde det kombinerede bufferkrav, der er fastsat i direktiv 2013/36/EU.
- (11) Afviklingsmyndighederne bør efter anmodning fra en afviklingsenhed kunne reducere den del af MREL-kravet, der skal opfyldes med kapitalgrundlag og andre efterstillede passiver, indtil en grænse svarende til den del af reduktionen, der er mulig i henhold til artikel 72b, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 i forbindelse med det TLAC-minimumskrav, der er fastsat i nævnte forordning. Afviklingsmyndighederne bør i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet kunne kræve, at MREL-kravet opfyldes med kapitalgrundlag og andre efterstillede passiver, for så vidt det samlede krav om efterstillelse i form af kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passivposter på grund af institutters og enheders forpligtelse til at opfylde TLAC-minimumskravet, MREL-kravet og, hvis det er relevant, det kombinerede bufferkrav i henhold til direktiv 2013/36/EU, ikke overstiger niveauet for tabsabsorbering og rekapitalisering, jf. artikel 37, stk. 10, og artikel 44, stk. 5, i direktiv 2014/59/EU, som ændret ved nærværende direktiv, eller den i nærværende direktiv fastsatte formel, der er baseret på de tilsynsmæssige krav i søjle 1 og 2, og det kombinerede bufferkrav, alt efter hvad der er højest.
- (12) For specifikke »top-tier banks« bør afviklingsmyndighederne på betingelser, som afviklingsmyndigheden skal vurdere, begrænse niveauet for minimumskravet om efterstillelse til en vis tærskel, idet der også tages hensyn til den eventuelle risiko for en uforholdsmæssig påvirkning af disse institutters forretningsmodel. Denne begrænsning bør ikke berøre muligheden for at pålægge et krav om efterstillelse, der ligger over denne grænse, gennem krav om efterstillelse i henhold til søjle 2, dog også med forbehold af de betingelser, der gælder for søjle 2, på grundlag af alternative kriterier, nemlig hindringer for afvikling, eller afviklingsstrategiens gennemførlighed og troværdighed eller instituttets risikoprofil.
- (13) MREL-kravet bør give institutter og enheder mulighed for at absorbere tab, der forventes ved afvikling eller på det tidspunkt, hvor instituttet eller enheden ikke er levedygtig(t), alt efter hvad der er relevant, og for at blive rekapitaliseret efter gennemførelsen af handlingerne fastlagt i afviklingsplanen eller efter afviklingen af afviklingskoncernen. Afviklingsmyndighederne bør på grundlag af den afviklingsstrategi, som de har valgt, behørigt begrunde det pålagte MREL-niveau og bør uden ugrundet ophold revidere dette niveau for at afspejle eventuelle ændringer i niveauet for det krav, der er omhandlet i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU. Det pålagte MREL-niveau bør være summen af de tab, der forventes ved afvikling, som svarer til instituttets eller enhedens kapitalgrundlagskrav og det rekapitaliseringsbeløb, som giver instituttet eller enheden mulighed for at opfylde det kapitalgrundlagskrav, som er nødvendigt for at kunne få tilladelse til at fortsætte sine aktiviteter inden for

rammerne af den valgte afviklingsstrategi efter afviklingen eller efter udøvelse af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne. Afviklingsmyndigheden bør ned- eller opjustere rekapitaliseringsbeløbene for at tage hensyn til eventuelle ændringer som følge af de handlinger, der er fastsat i afviklingsplanen.

- (14) Afviklingsmyndigheden bør kunne øge rekapitaliseringsbeløbet for at sikre tilstrækkelig markedstillid til instituttet eller enheden efter gennemførelsen af de handlinger, der er fastlagt i afviklingsplanen. Det krævede niveau for markedstillidsbufferen bør give instituttet eller enheden mulighed for fortsat at opfylde betingelserne for tilladelse i en passende periode, herunder ved at give instituttet eller enheden mulighed for at dække omkostningerne forbundet med omstruktureringen af sine aktiviteter efter afvikling, og at opretholde en tilstrækkelig markedstillid. Markedstillidsbufferen bør fastsættes ud fra en del af det kombinerede bufferkrav i henhold til direktiv 2013/36/EU. Afviklingsmyndighederne bør nedjustere niveauet for markedstillidsbufferen, hvis et lavere niveau er tilstrækkeligt til at sikre en tilstrækkelig markedstillid, eller bør opjustere dette niveau, såfremt et højere niveau er nødvendigt for at sikre, at enheden efter handlingerne fastlagt i afviklingsplanen fortsat opfylder betingelserne for tilladelse i en passende periode, og at der opretholdes en tilstrækkelig markedstillid.
- (15) I overensstemmelse med Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1075 <sup>(8)</sup> bør afviklingsmyndighederne undersøge investorgrundlaget for et enkelt institut eller en enkelt enheds MREL-instrumenter. Hvis en betydelig del af et institut eller en enheds MREL-instrumenter ejes af detailinvestorer, som muligvis ikke har modtaget tilstrækkelige oplysninger om relevante risici, kan dette i sig selv udgøre en hindring for afvikling. Hvis en stor andel af et institut eller en enheds MREL-instrumenter ejes af andre institutter eller enheder, kan de systemiske implikationer af en nedskrivning eller konvertering derudover også udgøre en hindring for afvikling. Hvis en afviklingsmyndighed konstaterer en sådan hindring for afvikling som følge af størrelsen og karakteren af et bestemt investorgrundlag, bør den kunne henstille til et institut eller en enhed, at instituttet eller enheden afhjælper denne hindring.
- (16) For at sikre, at detailinvestorer ikke har for store investeringer i visse gældsinstrumenter, der er nedskrivnings-relevante med henblik på MREL-kravet, bør medlemsstaterne sikre, at sådanne instrumenters mindste pålydende værdi er relativt høj, eller at investeringen i sådanne instrumenter ikke udgør en for stor andel af investorens portefølje. Dette krav bør kun gælde for gældsinstrumenter udstedt efter datoen for gennemførelsen af dette direktiv. Dette krav er ikke tilstrækkeligt dækket i direktiv 2014/65/EU og bør derfor kunne håndhæves i henhold til direktiv 2014/59/EU og bør ikke berøre de regler om investorbeskyttelse, der er fastsat i direktiv 2014/65/EU. Hvis afviklingsmyndighederne under udførelsen af deres opgaver finder dokumentation vedrørende potentielle overtrædelser af direktiv 2014/65/EU, bør de kunne udveksle fortrolige oplysninger med myndighederne med ansvar for tilsyn med markedsadfærd med henblik på håndhævelse af nævnte direktiv. Derudover bør det også være muligt for medlemsstaterne yderligere at begrænse markedsføring og salg af visse andre instrumenter til visse investorer.
- (17) For at forbedre G-SII'ers afviklingsmuligheder bør afviklingsmyndighederne være i stand til at pålægge dem et institutspecifikt MREL-krav ud over TLAC-minimumskravet fastlagt i forordning (EU) nr. 575/2013. Dette institutspecifikke MREL-krav bør pålægges, hvis TLAC-minimumskravet ikke er tilstrækkeligt til at absorbere tab og til at rekapitalisere et G-SII med den valgte afviklingsstrategi.
- (18) Ved fastsættelsen af MREL-niveauet bør afviklingsmyndighederne tage hensyn til graden af et institut eller en enheds systemiske betydning og de potentielle negative virkninger for den finansielle stabilitet, hvis det bliver nødlidende. Afviklingsmyndighederne bør tage hensyn til behovet for lige konkurrencevilkår mellem G-SII'er og

<sup>(8)</sup> Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1075 af 23. marts 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder om indholdet af genopretningsplaner, afviklingsplaner og koncernafviklingsplaner, de minimumskriterier, som den kompetente myndighed skal vurdere i forbindelse med genopretningsplaner og koncerngenopretningsplaner, betingelserne for koncernintern finansiell støtte, kravene vedrørende uafhængige valuarer, den kontraktmæssige anerkendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, procedurerne og indholdet i forbindelse med underretningskrav og meddelelsen om suspension samt afviklingskollegiernes virkemåde i praksis (EUT L 184 af 8.7.2016, s. 1).

andre sammenlignelige institutter eller enheder med systemisk betydning i Unionen. MREL-kravet til institutter eller enheder, der ikke er G-SII'er, men hvis systemiske betydning i Unionen er sammenlignelig med G-SII'ers systemiske betydning, bør således ikke afvige uforholdsmæssigt fra niveauet for og sammensætningen af det generelt fastsatte MREL-krav for G-SII'er.

- (19) I overensstemmelse med forordning (EU) nr. 575/2013 bør institutter eller enheder, der er identificeret som afviklingsenheder, kun omfattes af MREL-kravet på konsolideret afviklingskoncernniveau. Afviklingsenheder bør for at opfylde MREL-kravet således være forpligtet til at udstede nedskrivningsrelevante instrumenter og elementer til eksterne tredjepartskreditorer, som ville være omfattet af bail-in, hvis afviklingsenheden kommer under afvikling.
- (20) Institutter eller enheder, der ikke er afviklingsenheder, bør opfylde MREL-kravet på individuelt niveau. Disse institutters eller enheders tabsabsorberings- og rekapitaliseringsbehov bør generelt dækkes af deres respektive afviklingsenheder gennem disse afviklingsenheders direkte eller indirekte erhvervelse af kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter udstedt af disse institutter eller enheder og gennem nedskrivning eller konvertering af disse instrumenter til ejerskabsinstrumenter, når institutterne eller enhederne ikke længere er levedygtige. Det MREL-krav, der finder anvendelse på institutter eller enheder, som ikke er afviklingsenheder, bør således anvendes sammen og i overensstemmelse med de krav, der finder anvendelse på afviklingsenheder. Det bør give afviklingsmyndighederne mulighed for at afvikle en afviklingskoncern uden at afvikle visse af koncernens datterselskaber og dermed undgå potentielle forstyrrelser af markedet. Anvendelsen af MREL-kravet på institutter eller enheder, som ikke er afviklingsenheder, bør være i overensstemmelse med den valgte afviklingsstrategi og bør navnlig ikke ændre ejerskabsforholdet mellem institutterne eller enhederne og deres afviklingskoncern efter rekapitaliseringen af disse institutter eller enheder.
- (21) Hvis både afviklingsenheden eller moderselskabet og disses datterselskaber er etableret i samme medlemsstat og er en del af samme afviklingskoncern, bør afviklingsmyndigheden kunne dispensere fra anvendelsen af MREL-kravet, der gælder for de datterselskaber, som ikke er afviklingsenheder, eller tillade dem at opfylde MREL-kravet med garantier med sikkerhedsstillelse mellem moderselskabet og dets datterselskaber, som kan udløses, når tilsvarende tidsfrister som dem, der gælder for nedskrivningen eller konverteringen af nedskrivningsrelevante passiver, er opfyldt. Den underliggende sikkerhedsstillelse for garantien bør være meget likvid og have mindst mulig markeds- og kreditrisiko.
- (22) I henhold til forordning (EU) nr. 575/2013 kan de kompetente myndigheder dispensere fra anvendelsen af visse solvens- og likviditetskrav på kreditinstitutter, som er fast tilknyttet et centralt organ (samarbejdsnetværk), når en række specifikke betingelser er opfyldt. For at tage hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for sådanne samarbejdsnetværk, bør afviklingsmyndighederne også kunne dispensere fra anvendelsen af MREL-kravet, der gælder for sådanne kreditinstitutter og det centrale organ, på betingelser, der svarer til dem, der er fastsat i forordning (EU) nr. 575/2013, når kreditinstitutterne og det centrale organ er etableret i samme medlemsstat. Afviklingsmyndighederne bør også kunne behandle kreditinstitutterne og det centrale organ som en helhed, når de vurderer betingelserne for afvikling afhængigt af solidaritetsmekanismens egenskaber. Afviklingsmyndighederne bør kunne sikre efterlevelse af det eksterne MREL-krav for afviklingskoncernen som helhed på forskellige måder afhængigt af egenskaberne ved den enkelte koncerns solidaritetsmekanisme ved at medregne nedskrivningsrelevante passiver for enheder, som afviklingsmyndigheden i overensstemmelse med afviklingsplanen har pålagt at udstede instrumenter, der er nedskrivningsrelevante med henblik på MREL-kravet, uden for afviklingskoncernen.
- (23) For at sikre, at MREL-niveauerne er passende med henblik på afvikling, bør afviklingsenhedens afviklingsmyndighed, koncernafviklingsmyndigheden (det øverste moderselskabs afviklingsmyndighed) og afviklingsmyndighederne for andre enheder i afviklingskoncernen, have ansvaret for at fastlægge MREL-niveauet. Tvister mellem myndighederne bør henhøre under Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010<sup>(9)</sup> med forbehold af de vilkår og begrænsninger, der er fastsat i dette direktiv.

<sup>(9)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

- (24) De kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne bør på passende vis håndtere og afhjælpe enhver manglende opfyldelse af TLAC-minimumskravet og MREL-kravet. Da manglende opfyldelse af disse krav kan udgøre en hindring for et instituts eller en concerns afvikling, bør de eksisterende procedurer til at fjerne hindringer for afvikling afkortes med henblik på en hurtig håndtering af eventuel manglende opfyldelse af kravene. Afviklingsmyndighederne bør ligeledes kunne pålægge institutter eller enheder at ændre nedskrivningsrelevante instrumenters og posters løbetidsprofiler og udarbejde og gennemføre planer for at genoprette niveauet i henhold til disse krav. Afviklingsmyndighederne bør ligeledes kunne forbyde visse udlodninger, hvis de mener, at et institut eller en enhed ikke opfylder det kombinerede bufferkrav i henhold til direktiv 2013/36/EU, når de betragtes i tillæg til MREL-kravet.
- (25) For at sikre en gennemsigtig anvendelse af MREL-kravet bør institutter og enheder rapportere til deres kompetente myndigheder og afviklingsmyndigheder og regelmæssigt offentliggøre oplysninger om deres MREL-krav, beholdninger af nedskrivningsrelevante passiver, der er omfattet af bail-in, og sammensætningen af disse passiver, herunder deres løbetidsprofil og prioritet ved almindelig insolvensbehandling. Med hensyn til institutter eller enheder, der er underlagt TLAC-minimumskravet, bør hyppigheden af tilsynsindberetning og offentliggørelse af det institutspecifikke MREL-krav, jf. dette direktiv, være i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EU) nr. 575/2013 vedrørende TLAC-minimumskravet. Selv om der bør tillades hel eller delvis fritagelse fra kravene om indberetning og fremlæggelse af oplysninger for bestemte institutter eller enheder i visse tilfælde, der er fastsat i nærværende direktiv, bør sådanne fritagelser ikke begrænse afviklingsmyndighedernes beføjelser til at anmode om oplysninger med henblik på at udføre deres opgaver i henhold til direktiv 2014/59/EU, som ændret ved nærværende direktiv.
- (26) Kravet om at indføre kontraktmæssig anerkendelse af konsekvenserne af bail-in-værktøjet i aftaler eller instrumenter, i henhold til hvilke der skabes passiver, som er underlagt lovgivningen i tredjelande, bør lette og forbedre processen for bail-in af disse passiver i tilfælde af afvikling. Kontraktmæssige ordninger, der er behørigt udarbejdet og bredt anvendt, kan fungere i praksis i tilfælde af grænseoverskridende afvikling, indtil der udvikles en lovbestemt tilgang i henhold til EU-retten, eller der udvikles incitamenter til at vælge en medlemsstats retsregler for kontrakter, eller der vedtages lovgivningsrammer for anerkendelse, der sikrer en effektiv grænseoverskridende afvikling i alle tredjelandjurisdiktioner. Selv om der findes lovgivningsrammer for anerkendelse, bør kontraktmæssige anerkendelsesordninger bidrage til at øge kendskabet blandt kreditorer i henhold til kontraktmæssige ordninger, der ikke er omfattet af en medlemsstats retsregler, til mulige afviklingshandlinger vedrørende institutter eller enheder, der er omfattet af EU-retten. Der kan imidlertid være tilfælde, hvor det ikke er praktisk muligt for institutter eller enheder at indføre disse kontraktvilkår i aftaler eller instrumenter, i henhold til hvilke der skabes visse passiver, navnlig passiver, som ikke er udelukket fra bail-in-værktøjet i henhold til direktiv 2014/59/EU, dækkede indskud eller kapitalgrundlagsinstrumenter.

For eksempel kan det under visse omstændigheder anses som værende umuligt i praksis at indføre bestemmelser om kontraktmæssig anerkendelse i aftaler vedrørende passiver, hvis det i henhold til lovgivningen i det pågældende tredjeland er forbudt for et institut eller en enhed at indføre sådanne bestemmelser om kontraktmæssig anerkendelse i aftaler eller instrumenter, i henhold til hvilke der skabes passiver, som er underlagt lovgivningen i det pågældende tredjeland, hvis et institut eller en enhed ikke har beføjelse til individuelt at ændre kontraktvilkårene, idet de er pålagt af internationale protokoller eller baseret på internationalt aftalte standardvilkår, eller hvis det passiv, der ville være omfattet af kravet om kontraktmæssig anerkendelse, er betinget af kontraktbrud eller hidrører fra garantier, regarantier eller andre instrumenter, der anvendes i forbindelse med handelsfinansiering. Hvis modparten imidlertid ikke vil acceptere at være bundet af en kontraktmæssig bestemmelse om anerkendelse af bail-in, bør dette ikke i sig selv betragtes som værende en årsag til praktisk umulighed. EBA bør udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som skal vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, med henblik på nærmere at præcisere tilfælde af praktisk umulighed.

Ved anvendelsen af disse reguleringsmæssige tekniske standarder og under hensyntagen til de særlige forhold på det pågældende marked bør afviklingsmyndigheden, når den anser det for nødvendigt, angive kategorier af passiver, hvor der kan foreligge praktisk umulighed. Inden for disse rammer bør det være op til det enkelte institut eller den enkelte enhed at bedømme, hvorvidt det i praksis er umuligt at indføre en bestemmelse om anerkendelse af bail-in i en kontrakt eller en type af kontrakter. Institutter og enheder bør orientere afviklingsmyndighederne regelmæssigt for at holde dem underrettet om fremskridt med hensyn til gennemførelse af vilkår om kontraktmæssig anerkendelse. I denne forbindelse bør institutter og enheder angive de kontrakter eller typer af kontrakter, hvor det i praksis er umuligt at indføre en bestemmelse om anerkendelse af bail-in og angive en begrundelse for denne vurdering. Afviklingsmyndighederne bør inden for en rimelig frist vurdere et instituts eller en enheds konstatering af, at det er praktisk umuligt at indføre bestemmelser om kontraktmæssig anerkendelse i aftaler vedrørende passiver, og gribe ind med henblik på at tackle eventuelle fejlagtige vurderinger og hindringer for afvikling som følge af manglende indførelse af bestemmelser om kontraktmæssig anerkendelse. Institutter og enheder bør være rede til at begrunde deres konstatering, hvis de anmodes herom af afviklingsmyndigheden. For at sikre, at afviklingen af institutter og enheder ikke berøres, bør passiver, der ikke indeholder de relevante kontraktbestemmelser, ikke være nedskrivningsrelevante med henblik på MREL-kravet.

- (27) Det er hensigtsmæssigt og nødvendigt at justere afviklingsmyndighedernes beføjelse til at suspendere visse kontraktlige forpligtelser for institutter og enheder i en begrænset periode. Det bør navnlig være muligt for en afviklingsmyndighed at udøve denne beføjelse, inden et institut eller en enhed kommer under afvikling, fra det tidspunkt, hvor det konstateres, at instituttet eller enheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis en foranstaltning iværksat af den private sektor, som efter afviklingsmyndighedens opfattelse inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at instituttet eller enheden bliver nødlidende, ikke umiddelbart er tilgængelig, og det anses for nødvendigt at udøve denne beføjelse for at undgå en yderligere forværring af instituttets eller enhedens finansielle situation. I den forbindelse bør afviklingsmyndighederne kunne udøve denne beføjelse, hvis de ikke er tilfredse med en foreslået foranstaltning iværksat af den private sektor, som er umiddelbart tilgængelig. Beføjelsen til at suspendere visse kontraktlige forpligtelser ville også gøre det muligt for afviklingsmyndighederne at fastslå, om en afviklingshandling er i offentlighedens interesse, at vælge de mest passende afviklingsværktøjer, eller at sikre effektiv anvendelse af et eller flere afviklingsværktøjer. Suspensionens varighed bør begrænses til højst to arbejdsdage. Op til dette maksimum kan suspensionen fortsat finde anvendelse, efter at afgørelsen om afvikling er truffet.
- (28) For at beføjelsen til at suspendere visse kontraktlige forpligtelser anvendes på en forholdsmæssig måde, bør afviklingsmyndighederne have mulighed for at tage hensyn til hver enkelt sags omstændigheder og at fastsætte omfanget af suspensionen i overensstemmelse hermed. De bør desuden på baggrund af en individuel vurdering være i stand til at tillade visse betalinger — navnlig, men ikke udelukkende, det berørte instituts eller den berørte enheds administrative udgifter. Det bør også være muligt at anvende beføjelsen til at suspendere på berettigede indskud. Afviklingsmyndighederne bør dog nøje vurdere hensigtsmæssigheden af at anvende denne beføjelse på visse berettigede indskud, navnlig dækkede indskud tilhørende fysiske personer samt mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, samt vurdere risikoen for, at anvendelsen af en suspension med hensyn til sådanne indskud alvorligt ville forstyrre de finansielle markeders funktion. Hvis beføjelsen til at suspendere visse kontraktlige forpligtelser udøves med hensyn til dækkede indskud, bør disse indskud ikke anses for ikke at være tilgængelige med henblik på Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU <sup>(10)</sup>. For at sikre, at indskydere i løbet af suspensionsperioden ikke kommer i finansielle vanskeligheder, bør medlemsstaterne kunne fastsætte, at de tillades at hæve et vist beløb dagligt.
- (29) I suspensionsperioden bør afviklingsmyndighederne også overveje, bl.a. på grundlag af afviklingsplanen for instituttet eller enheden, muligheden for, at instituttet eller enheden i sidste ende ikke kommer under afvikling, men i stedet likvideres i henhold til national ret. I sådanne tilfælde bør afviklingsmyndighederne fastlægge de ordninger, de anser for passende med henblik på at opnå en hensigtsmæssig koordinering med de relevante nationale myndigheder og sikre, at suspensionen ikke forringer effektiviteten af likvidationsprocessen.
- (30) Beføjelsen til at suspendere betalings- eller leveringsforpligtelser bør ikke gælde for forpligtelser over for systemer eller operatører af systemer, der er betegnet som sådanne i henhold til direktiv 98/26/EF, over for centralbanker, over for godkendte centrale modparter (CCP'er) eller over for tredjelands-CCP'er, der er anerkendt af Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (ESMA). Direktiv 98/26/EF reducerer den risiko, der er forbundet med deltagelse i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer, navnlig ved at reducere forstyrrelserne i tilfælde af insolvens hos en deltager i et sådant system. For at sikre, at sådanne sikkerhedsforanstaltninger fungerer hensigtsmæssigt i krisesituationer, og samtidig give

<sup>(10)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 149).

operatører af betalings- og værdipapirsystemer og andre markedsdeltagere en passende sikkerhed bør direktiv 2014/59/EU ændres, således at en kriseforebyggelsesforanstaltning, en suspension af forpligtelser i henhold til artikel 33a eller en krisestyringsforanstaltning ikke i sig selv vurderes at udgøre en insolvensbehandling i henhold til direktiv 98/26/EF, forudsat at de materielle forpligtelser i henhold til kontrakten fortsat opfyldes. Intet i direktiv 2014/59/EU bør imidlertid være til hinder for driften af et system, der er betegnet som et sådant i henhold til direktiv 98/26/EF, eller retten til sikkerhed i henhold til nævnte direktiv.

- (31) Med henblik på effektiv afvikling af institutter eller enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i direktiv 2014/59/EU er et vigtigt element at sikre, at disses modparter i finansielle kontrakter ikke kan opsig deres positioner udelukkende som følge af, at disse institutter eller enheder kommer under afvikling. Afviklingsmyndighederne bør endvidere have beføjelse til at suspendere betalings- eller leveringsforpligtelser i henhold til en kontrakt med et institut under afvikling og bør have beføjelse til i en begrænset periode at begrænse modparternes ret til at afslutte, fremskynde eller på anden måde opsig finansielle kontrakter. Disse krav finder ikke direkte anvendelse på kontrakter i henhold til tredjelandes lovgivning. Hvis der ikke foreligger en grænseoverskridende lovgivningsramme for anerkendelse, bør medlemsstaterne kræve, at de institutter og enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), i direktiv 2014/59/EU, indfører et kontraktvilkår i de relevante finansielle kontrakter, hvori de anerkender, at kontrakten kan være omfattet af afviklingsmyndigheders beføjelser til at suspendere visse betalings- og leveringsforpligtelser, at begrænse håndhævelsen af sikkerhedsrettigheder eller midlertidigt at suspendere opsigelsesrettigheder, og at de er bundet af kravene i artikel 68 på samme måde, som hvis den finansielle kontrakt var omfattet af lovgivningen i den pågældende medlemsstat. En sådan forpligtelse bør fastsættes, i det omfang aftalen er omfattet af anvendelsesområdet for disse bestemmelser. Derfor opstår forpligtelsen til at indføre kontraktbestemmelsen ikke med hensyn til artikel 33a, 69, 70 og 71 i direktiv 2014/59/EU som ændret ved nærværende direktiv i f.eks. kontrakter med centrale modparter eller operatører af systemer, der er betegnet som sådanne, med henblik på direktiv 98/26/EF, eftersom afviklingsmyndighederne med hensyn til disse kontrakter, selv når disse er omfattet af retsreglerne i den relevante medlemsstat, ikke har beføjelserne i de nævnte artikler.
- (32) Udelukkelsen af visse af institutternes og enhedernes passiver fra anvendelse af bail-in-værktøjet eller fra beføjelsen til at suspendere visse betalings- og leveringsforpligtelser, begrænse muligheden for at gøre sikkerhedsrettigheder gældende eller midlertidigt at suspendere opsigelsesrettigheder som fastsat i direktiv 2014/59/EU bør også gælde for passiver i relation til CCP'er, der er etableret i Unionen, og tredjelands-CCP'er, der er anerkendt af ESMA.
- (33) For at sikre en fælles forståelse af de udtryk, der anvendes i forskellige retsakter, er det hensigtsmæssigt at indarbejde de definitioner og begreber, der er indført i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 <sup>(1)</sup> om en »central modpart« eller »CCP« og »deltager«, i direktiv 98/26/EF.
- (34) Direktiv 98/26/EF reducerer den risiko, der er forbundet med institutters og andre enheders deltagelse i betalings-systemer og værdipapirafviklingssystemer, navnlig ved at reducere forstyrrelserne i tilfælde af insolvens hos en deltager i et sådant system. I betragtning 7 i nævnte direktiv præciseres det, at medlemsstaterne har mulighed for at anvende dette direktivs bestemmelser på indenlandske institutter, der deltager direkte i systemer, der reguleres af lovgivningen i et tredjeland, og på sikkerhed, der stilles i forbindelse med deltagelse i sådanne systemer. I betragtning af den globale størrelse af og de globale aktiviteter i nogle systemer, der reguleres af lovgivningen i et tredjeland, og øget deltagelse fra enheder, der er etableret i Unionen, i sådanne systemer, bør Kommissionen undersøge, hvordan medlemsstaterne anvender den mulighed, der er omhandlet i betragtning 7 i nævnte direktiv, og vurdere behovet for eventuelle yderligere ændringer af nævnte direktiv med hensyn til sådanne systemer.
- (35) For at sikre en effektiv anvendelse af beføjelserne til at nedbringe, nedskrive eller konvertere kapitalgrundlagsposter uden at overtræde sikkerhedsforanstaltningerne for kreditorerne i henhold til dette direktiv, bør medlemsstaterne sikre, at fordringer vedrørende kapitalgrundlagsposter ved almindelig insolvensbehandling er efterstillet alle andre efterstillede fordringer. Instrumenter, der kun delvist er anerkendt som kapitalgrundlaget, bør

<sup>(1)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

stadig behandles som fordringer vedrørende kapitalgrundlaget med deres samlede beløb. Delvis indregning kan ske som følge af f.eks. anvendelsen af overgangsbestemmelser, ifølge hvilke et instrument delvist ikke længere er anerkendt, eller som følge af anvendelsen af amortiseringskalenderen, der er fastsat for supplerende kapitalinstrumenter i forordning (EU) nr. 575/2013.

- (36) Målet for dette direktiv, nemlig at fastsætte ensartede regler om rammerne for genopretning og afvikling af institutter og enheder, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingens omfang bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (37) For at give medlemsstaterne en passende frist til at gennemføre og anvende dette direktiv i deres nationale ret bør de have 18 måneder til dette fra datoen for ikrafttræden. Dog bør bestemmelserne i dette direktiv om offentliggørelse anvendes fra den 1. januar 2024 med henblik på at sikre institutter og enheder i hele Unionen en passende frist til at nå op på det krævede MREL-niveau på en velordnet måde —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

#### Artikel 1

#### Ændringer af direktiv 2014/59/EU

Direktiv 2014/59/EU ændres som følger:

1) Artikel 2, stk. 1, ændres som følger:

a) nr. 5) erstattes af følgende:

»5) »datterselskab«: et datterselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 16), i forordning (EU) nr. 575/2013, og, med henblik på anvendelsen af dette direktivs artikel 7, 12, 17 og 18, artikel 45-45m, artikel 59-62 samt artikel 91 og 92 på afviklingskoncerner omhandlet i nærværende stykkes nr. 83b), litra b), alt efter hvad der er relevant, kreditinstitutter, som er fast tilknyttet et centralt organ, selve det centrale organ, og deres respektive datterselskaber, under hensyntagen til den måde, hvorpå sådanne afviklingskoncerner overholder dette direktivs artikel 45e, stk. 3.

5a) »væsentligt datterselskab«: et væsentligt datterselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 135), i forordning (EU) nr. 575/2013«

b) følgende nummer indsættes:

»68a) »egentlig kernekapital«: egentlig kernekapital som beregnet i overensstemmelse med artikel 50 i forordning (EU) nr. 575/2013«

c) i nr. 70) erstattes ordene »nedskrivningsrelevante passiver« med ordene »passiver, der er omfattet af bail-in«

d) nr. 71) erstattes af følgende:

»71) »passiver, der er omfattet af bail-in«: passiver og kapitalinstrumenter, der ikke er egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter fra et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), og som ikke er udelukket fra anvendelsesområdet for bail-in-værktøjet i henhold til artikel 44, stk. 2

71a) »nedskrivningsrelevante passiver«: passiver, der er omfattet af bail-in, som opfylder betingelserne i artikel 45b eller artikel 45f, stk. 2, litra a), alt efter hvad der er relevant, og supplerende kapitalinstrumenter, der opfylder betingelserne i artikel 72a, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013

71b) »efterstillede nedskrivningsrelevante instrumenter«: instrumenter, der opfylder alle betingelser, der er omhandlet i artikel 72a i forordning (EU) nr. 575/2013 bortset fra nævnte forordnings artikel 72b, stk. 3-5«.

e) følgende numre indsættes:

»83a) »afviklingsenhed«:

- a) en juridisk person, der er etableret i Unionen, og som i henhold til artikel 12 er identificeret af afviklingsmyndigheden som en enhed, der er omfattet af afviklingshandlingerne i afviklingsplanen, eller
- b) et institut, der ikke tilhører en koncern, som er underlagt konsolideret tilsyn i henhold til artikel 111 og 112 i direktiv 2013/36/EU, og som er omfattet af afviklingshandlingerne i afviklingsplanen udarbejdet i henhold til nærværende direktivs artikel 10

83b) »afviklingskoncern«:

- a) en afviklingsenhed og dens datterselskaber, der ikke
  - i) selv er afviklingsenheder
  - ii) er datterselskaber af andre afviklingsenheder eller
  - iii) er enheder, der er etableret i et tredjeland, og som ikke indgår i afviklingskoncernen i henhold til afviklingsplanen, og deres datterselskaber, eller
- b) kreditinstitutter, som er fast tilknyttet et centralt organ, og selve det centrale organ, når mindst et af disse kreditinstitutter eller det centrale organ er en afviklingsenhed, og deres respektive datterselskaber

83c) »globalt systemisk vigtigt institut« eller »G-SII«: et G-SII som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 133), i forordning (EU) nr. 575/2013«.

f) følgende nummer tilføjes:

»109) »kombineret bufferkrav«: kombineret bufferkrav som defineret i artikel 128, nr. 6), i direktiv 2013/36/EU.«

2) Artikel 10 ændres således:

a) i stk. 6 tilføjes følgende afsnit:

»Gennemgangen, jf. dette stykkes første afsnit, foretages efter gennemførelse af afviklingshandling eller udøvelse af beføjelserne i artikel 59.

Når afviklingsmyndigheden fastsætter fristerne i denne artikels stk. 7, litra o) og p), under de omstændigheder, der er omhandlet i nærværende stykkes tredje afsnit, tager den hensyn til fristen for at opfylde kravet i artikel 104b i direktiv 2013/36/EU.«

b) stk. 7, litra o) og p), affattes således:

»o) kravene i artikel 45e og 45f og en frist for opnåelse af dette niveau i overensstemmelse med artikel 45m

p) såfremt en afviklingsmyndighed anvender artikel 45b, stk. 4, 5 eller 7, en tidsplan for afviklingsenhedens overholdelse i overensstemmelse med artikel 45m«.

3) Artikel 12 ændres som følger:

a) stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at koncernafviklingsmyndighederne sammen med datterselskabernes afviklingsmyndigheder og efter høring af væsentlige filialers afviklingsmyndigheder, såfremt det er relevant for den pågældende væsentlige filial, udarbejder koncernafviklingsplaner. Koncernafviklingsplanen skal angive foranstaltninger, der skal træffes over for:

a) modervirksomheden i Unionen

b) de datterselskaber, der tilhører koncernen og er etableret i Unionen

- c) de i artikel 1, stk. 1, litra c) og d), omhandlede enheder, og
- d) med forbehold af afsnit VI, de datterselskaber, der tilhører koncernen og er etablerede uden for Unionen.

I overensstemmelse med de foranstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, skal afviklingsplanen for hver koncern angive afviklingsenhederne og afviklingskoncernerne.«

b) stk. 3 ændres som følger:

i) litra a) og b) erstattes af følgende:

- »a) fastlægge de afviklingshandlinger, der skal træffes over for afviklingsenheder i de i artikel 10, stk. 3, omhandlede scenarier, og konsekvenserne af disse afviklingshandlinger med hensyn til de øvrige koncernenheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), moderselskabet og datterselskabsinstitutterne
- aa) hvis en koncern omfatter mere end en afviklingskoncern, fastlægge de afviklingshandlinger, der skal træffes over for de enkelte afviklingskoncerners afviklingsenheder, og konsekvenserne af disse handlinger for begge følgende:
  - i) andre koncernenheder, der tilhører den samme afviklingskoncern
  - ii) andre afviklingskoncerner
- b) undersøge, i hvilket omfang afviklingsværktøjerne kan anvendes og afviklingsbeføjelserne udøves på en koordineret måde i forbindelse med afviklingsenheder, der er etableret i Unionen, herunder ved foranstaltninger med henblik på at befordre tredjemands opkøb af hele koncernen, af særlige forretningsområder eller aktiviteter, der varetages af en række koncernenheder, eller af bestemte koncernenheder eller afviklingskoncerner, og at afdække potentielle hindringer for koordineret afvikling«.

ii) litra e) affattes således:

- »e) fastsætte eventuelle yderligere foranstaltninger, der ikke er omhandlet i dette direktiv, som de relevante afviklingsmyndigheder påtænker at træffe i forbindelse med enhederne i den enkelte afviklingskoncern«.

4) Artikel 13 ændres som følger:

a) i stk. 4 indsættes følgende afsnit efter første afsnit:

»Hvis en koncern omfatter mere end en afviklingskoncern, medtages planlægningen af afviklingshandlingerne omhandlet i artikel 12, stk. 3, litra aa), i en fælles afgørelse, jf. nærværende stykkes første afsnit.«

b) stk. 6, første afsnit, affattes således:

»Foreligger der ikke en fælles afgørelse fra afviklingsmyndighederne inden for fire måneder, træffer hver afviklingsmyndighed med ansvar for et datterselskab, som er uenig i koncernafviklingsplanen, selv afgørelse og identificerer i givet fald afviklingsenheden og udarbejder og opretholder en afviklingsplan for afviklingskoncernen bestående af de enheder, der hører under dens jurisdiktion. De enkelte afgørelser truffet af uenige afviklingsmyndigheder skal være fuldt begrundede, skal gøre rede for grundene til uenigheden for så vidt angår den foreslåede koncernafviklingsplan og skal tage hensyn til de øvrige afviklingsmyndigheders og kompetente myndigheders synspunkter og forbehold. Hver afviklingsmyndighed meddeler sin afgørelse til de øvrige medlemmer af afviklingskollegiet.«

5) Artikel 16 ændres som følger:

a) stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»En koncern anses for at kunne afvikles, hvis det er muligt og troværdigt, at afviklingsmyndighederne enten likviderer koncernenheder ved almindelig insolvensbehandling eller afvikler koncernen ved at anvende afviklingsværktøjer på og udøve afviklingsbeføjelser for så vidt angår afviklingsenheder i denne koncern, idet de så vidt muligt forhindrer, at det får betydelige negative konsekvenser for de finansielle systemer i de medlemsstater, i hvilke der ligger koncernenheder eller -filialer, eller i andre medlemsstater eller Unionen, herunder generel finansiell ustabilitet eller hændelser, der berører hele systemet, og således at videreførelsen af koncernenhedernes kritiske funktioner sikres, hvis de nemt kan skilles ud i tide eller på anden vis.

Koncernafviklingsmyndighederne underretter rettidigt EBA, når en koncern anses for ikke at kunne afvikles.»

b) følgende stykke tilføjes:

»4. Medlemsstaterne sikrer, at de myndigheder, der er omhandlet i stk. 1, hvis en koncern omfatter mere end en afviklingskoncern, vurderer den enkelte afviklingskoncerns afviklingsmuligheder i henhold til denne artikel.

Den i nærværende stykkes første afsnit omhandlede vurdering foretages ud over vurderingen af hele koncernens afviklingsmuligheder og foretages efter den i artikel 13 fastsatte beslutningsprocedure.»

6) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 16a

#### **Beføjelse til at forbyde visse udlodninger**

1. Hvis en enhed er i en situation, hvor den opfylder det kombinerede bufferkrav, når det betragtes i tillæg til hvert af kravene i artikel 141a, stk. 1, litra a), b) og c), i direktiv 2013/36/EU, men ikke opfylder det kombinerede bufferkrav, når det betragtes i tillæg til de krav, der er omhandlet i nærværende direktivs artikel 45c og 45d, ved beregning i overensstemmelse med nærværende direktivs artikel 45, stk. 2, litra a), har den pågældende enheds afviklingsmyndighed i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2 og 3 beføjelse til at forbyde, at en enhed udlodder mere end det maksimale udlodningsbeløb vedrørende minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver (M-MUB) beregnet i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 4 ved en af følgende handlinger:

- a) foretage udlodning i forbindelse med egentlig kernekapital
- b) indføre en forpligtelse til at betale variabel aflønning eller skønsmæssigt fastsatte pensionsydelse eller betale variabel aflønning, såfremt forpligtelsen til at betale blev indført på et tidspunkt, hvor enheden ikke opfyldte det kombinerede bufferkrav, eller
- c) foretage betalinger i forbindelse med hybride kernekapitalinstrumenter.

Hvis en enhed befinder sig i den situation, der er omhandlet i første afsnit, underretter den straks afviklingsmyndigheden herom.

2. I den situation, der er omhandlet i stk. 1, vurderer enhedens afviklingsmyndighed uden unødvendig forsinkelse efter høring af den kompetente myndighed, om den skal udøve den beføjelse, der er omhandlet i stk. 1, under hensyntagen til alle følgende elementer:

- a) årsagen til den manglende opfyldelse og dennes varighed og omfang samt dens konsekvenser for afviklingsmulighederne
- b) udviklingen i enhedens finansielle situation og sandsynligheden for, at den inden for en overskuelig fremtid opfylder betingelsen i artikel 32, stk. 1, litra a)
- c) udsigten til, at enheden vil være i stand til at sikre opfyldelse af kravene anført i stk. 1 inden for en rimelig tidsramme
- d) hvis enheden ikke er i stand til at erstatte passiver, som ikke længere opfylder kriterierne for nedskrivningsrelevans og udløb fastsat i artikel 72b og 72c i forordning (EU) nr. 575/2013 eller i nærværende direktivs artikel 45b eller artikel 45f, stk. 2, om denne manglende evne er idiosynkratisk eller skyldes en markedsomfattende forstyrrelse
- e) om udøvelse af beføjelsen omhandlet i stk. 1 udgør det mest passende og rimelige middel til at afhjælpe enhedens situation, under hensyntagen til dens potentielle indvirkning på både finansieringsbetingelserne og afviklingsmulighederne for den pågældende enhed.

Afviklingsmyndigheden gentager sin vurdering af, hvorvidt den skal udøve beføjelsen i stk. 1, mindst en gang om måneden, så længe enheden fortsat er i den situation, der er omhandlet i stk. 1.

3. Hvis afviklingsmyndigheden konstaterer, at enheden stadig befinder sig i den situation, der er omhandlet i stk. 1, ni måneder efter en sådan situation er blevet meddelt af enheden, udøver afviklingsmyndigheden efter høring af den kompetente myndighed den beføjelse, der er omhandlet i stk. 1, undtagen hvis afviklingsmyndigheden efter en vurdering konstaterer, at mindst to af følgende betingelser er opfyldt:

- a) den manglende opfyldelse skyldes en alvorlig forstyrrelse af de finansielle markeders funktion, hvilket fører til omfattende spændinger i flere segmenter af de finansielle markeder
- b) den forstyrrelse, der er omhandlet i litra a), resulterer ikke alene i øget prisvolatilitet for enhedens kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter eller øgede omkostninger for enheden, men fører også til en hel eller delvis lukning af markederne, hvilket forhindrer enheden i at udstede kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter på disse markeder
- c) den lukning af markederne, der er omhandlet i litra b), gælder ikke blot for den berørte enhed, men også for flere andre enheder
- d) den forstyrrelse, der er omhandlet i litra a), forhindrer den berørte enhed i at udstede kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, der er tilstrækkelige til at afhjælpe den manglende opfyldelse, eller
- e) en udøvelse af den beføjelse, der er omhandlet i stk. 1, fører til negative afsmittende virkninger for en del af banksektoren, hvorved den finansielle stabilitet potentielt undermineres.

Hvis den undtagelse, der er omhandlet i første afsnit, finder anvendelse, underretter afviklingsmyndigheden den kompetente myndighed om sin afgørelse og redegør skriftligt for sin vurdering.

Afviklingsmyndigheden gentager hver måned sin vurdering af, om undtagelsen omhandlet i første afsnit finder anvendelse.

4. M-MUB beregnes ved at multiplicere den sum, der beregnes i overensstemmelse med stk. 5, med den faktor, der fastsættes i overensstemmelse med stk. 6. M-MUB reduceres med ethvert beløb som følger af enhver af de handlinger, der er omhandlet i stk. 1, litra a), b) eller c).

5. Den sum, der skal multipliceres i overensstemmelse med stk. 4, består af:

- a) eventuelle foreløbige overskud, som ikke indgår i den egentlige kernekapital i henhold til artikel 26, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, efter udlodning af overskud eller betalinger som følge af de handlinger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra a), b) eller c),

plus

- b) eventuelle overskud ved årets udgang, som ikke indgår i den egentlige kernekapital i henhold til artikel 26, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, efter udlodning af overskud eller betalinger som følge af de handlinger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra a), b) eller c),

minus

- c) beløb, som skulle betales i skat, hvis de poster, der er omhandlet i nærværende stykkes litra a) og b), blev tilbageholdt.

6. Den faktor, der er omhandlet i stk. 4, fastlægges som følger:

- a) hvis den egentlige kernekapital, som enheden opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde nogen af kravene fastsat i artikel 92a i forordning (EU) nr. 575/2013 og i artikel 45c og 45d i nærværende direktiv, udtrykt som en procentdel af den samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, befinder sig i det kombinerede bufferkravs første (dvs. nedre) kvartil, er faktoren 0
- b) hvis den egentlige kernekapital, som enheden opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde nogen af kravene fastsat i artikel 92a i forordning (EU) nr. 575/2013 og i artikel 45c og 45d i nærværende direktiv, udtrykt som en procentdel af den samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, befinder sig i det kombinerede bufferkravs anden kvartil, er faktoren 0,2

- c) hvis den egentlige kernekapital, som enheden opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde kravene fastsat i artikel 92a i forordning (EU) nr. 575/2013 og i artikel 45c og 45d i nærværende direktiv, udtrykt som en procentdel af den samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, befinder sig i det kombinerede bufferkravs tredje kvartil, er faktoren 0,4
- d) hvis den egentlige kernekapital, som enheden opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde kravene fastsat i artikel 92a i forordning (EU) nr. 575/2013 og i artikel 45c og 45d i nærværende direktiv, udtrykt som en procentdel af den samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, befinder sig i det kombinerede bufferkravs fjerde (dvs. øvre) kvartil, er faktoren 0,6.

Den nedre og øvre grænse for det kombinerede bufferkravs kvartiler beregnes som følger:

$$\text{nedre grænse for kvartil} = \frac{\text{kombineret bufferkrav}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{øvre grænse for kvartil} = \frac{\text{kombineret bufferkrav}}{4} \times Q_n$$

hvor » $Q_n$ « = den berørte kvartils ordenstal.

#### 7) Artikel 17 ændres som følger:

##### a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at når en afviklingsmyndighed ved en vurdering af afviklingsmulighederne for en enhed i henhold til artikel 15 og 16 efter høring af den kompetente myndighed konstaterer, at der er væsentlige hindringer for afviklingen af den pågældende enhed, giver denne afviklingsmyndighed den berørte enhed, den kompetente myndighed og afviklingsmyndighederne i de jurisdiktioner, i hvilke der ligger væsentlige filialer, skriftlig underretning herom.«

##### b) Stk. 3 og 4 affattes således:

»3. Senest fire måneder efter modtagelsen af en underretning i henhold til stk. 1 forelægger enheden afviklingsmyndigheden forslag til mulige foranstaltninger med henblik på at afhjælpe eller fjerne de væsentlige hindringer, der er påpeget i underretningen.

Enheden forelægger senest to uger efter modtagelsen af en underretning i henhold til stk. 1 afviklingsmyndigheden forslag til mulige foranstaltninger og tidsplanen for deres gennemførelse med henblik på at sikre, at enheden overholder dette direktivs artikel 45e eller 45f og det kombinerede bufferkrav, hvis en væsentlig hindring for afvikling skyldes en af følgende situationer:

- a) enheden opfylder det kombinerede bufferkrav, når det betragtes i tillæg til hvert af kravene i artikel 141a, stk. 1, litra a), b) og c), i direktiv 2013/36/EU, men opfylder ikke det kombinerede bufferkrav, når det betragtes i tillæg til de krav, der er omhandlet i nærværende direktivs artikel 45c og 45d, ved beregning i overensstemmelse med nærværende direktivs artikel 45, stk. 2, litra a), eller
- b) enheden opfylder ikke kravene i artikel 92a og 494 i forordning (EU) nr. 575/2013, eller kravene i artikel 45c og 45d i nærværende direktiv.

Tidsplanen for gennemførelsen af de foreslåede foranstaltninger i henhold til andet afsnit skal tage hensyn til årsagerne til den væsentlige hindring.

Afviklingsmyndigheden vurderer efter høring af den kompetente myndighed, om foranstaltningerne foreslået i henhold til første og andet afsnit effektivt afhjælper eller fjerner den pågældende væsentlige hindring.

4. Konstaterer afviklingsmyndigheden, at de af en enhed foreslåede foranstaltninger i henhold til stk. 3 ikke effektivt afhjælper eller fjerner de pågældende hindringer, kræver den enten direkte eller indirekte gennem den kompetente myndighed, at enheden træffer alternative foranstaltninger, der vil kunne opfylde dette mål, og giver skriftlig underretning om disse foranstaltninger til enheden, som inden for en måned skal forelægge en plan for efterlevelsen heraf.

Når afviklingsmyndigheden peger på alternative foranstaltninger, skal den påvise, hvorfor enhedens foreslåede foranstaltninger ikke ville kunne fjerne hindringerne for afviklingen, og hvordan de foreslåede alternative foranstaltninger er forholdsmæssigt afpasset til at fjerne dem. Afviklingsmyndigheden skal tage hensyn til den trussel, som de pågældende hindringer udgør for den finansielle stabilitet, og foranstaltningernes indvirkning på enhedens forretningsaktiviteter, dens stabilitet og evne til at bidrage til økonomien.»

c) stk. 5 ændres som følger:

i) i litra a), b), d), e), g) og h) erstattes ordene »et institut« med ordene »en enhed« og erstattes ordet »instituttet« med ordet »enheden«.

ii) følgende litra indsættes:

»ha) pålægge et institut eller en enhed som omhandlet i dette direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), at forelægge en plan for fornyet opfyldelse af kravene i dette direktivs artikel 45e eller 45f, udtrykt som en procentdel af den samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, og; hvor det er relevant, med det kombinerede bufferkrav og med kravene i dette direktivs artikel 45e eller 45f udtrykt som en procentdel af det samlede eksponeringsmål i artikel 429 og 429a i forordning (EU) nr. 575/2013«.

iii) litra i) j) og k) erstattes af følgende:

»i) kræve, at et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), udsteder nedskrivningsrelevante passiver for at opfylde kravene i artikel 45e eller 45f

j) kræve, at et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), tager andre skridt for at leve op til minimumskravene til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver i henhold til artikel 45e eller 45f, herunder navnlig forsøger at genforhandle de nedskrivningsrelevante passiver, hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter, det har udstedt, med henblik på at sikre, at afviklingsmyndighedens eventuelle beslutning om at nedskrive eller konvertere de pågældende passiver eller instrumenter foretages i henhold til retten i den jurisdiktion, som de pågældende passiver eller instrumenter henhører under,

ja) med henblik på at sikre fortsat overholdelse af artikel 45e eller 45f kræve, at et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), ændrer løbetidsprofilen for:

i) kapitalgrundlagsinstrumenter efter at have opnået samtykke fra den kompetente myndighed og

ii) nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i artikel 45b og artikel 45f, stk. 2, litra a)

k) hvis en enhed er datterselskab af et blandet holdingselskab kræve, at det blandede holdingselskab opretter et særskilt finansielt holdingselskab til at kontrollere enheden, hvis det er nødvendigt for at lette afviklingen af enheden og undgå, at anvendelsen af de afviklingsværktøjer og udøvelsen af de beføjelser, der er omhandlet i afsnit IV, får negative konsekvenser for koncernens ikkefinansielle del.»

d) stk. 7 affattes således:

»7. Inden afviklingsmyndigheden peger på foranstaltninger i henhold til stk. 4 efter høring af den kompetente myndighed og, hvis det er relevant, den udpegede nationale makroprudentielle myndighed, tager den behørigt hensyn til de pågældende foranstaltningers potentielle konsekvenser for den pågældende enhed, for det indre marked for finansielle tjenesteydelser og for den finansielle stabilitet i andre medlemsstater og i Unionen som helhed.«

8) Artikel 18, stk. 1-7, affattes således:

»1. Konkernafviklingsmyndigheden tager sammen med datterselskabernes afviklingsmyndigheder efter høring af tilsynskollegiet og afviklingsmyndighederne i de jurisdiktioner, i hvilke der ligger væsentlige filialer, såfremt det er relevant for den væsentlige filial, hensyn til den i artikel 16 krævede vurdering i afviklingskollegiet og tager alle rimelige skridt til at nå frem til en fælles afgørelse om anvendelsen af foranstaltninger, som er fastsat i overensstemmelse med artikel 17, stk. 4, vedrørende alle afviklingsenheder og deres datterselskaber, som er enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, og som tilhører koncernen.

2. Koncernafviklingsmyndigheden udarbejder og forelægger i samarbejde med den konsoliderende tilsynsmyndighed og EBA i henhold til artikel 25, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1093/2010 en rapport for modervirksomheden i Unionen, for datterselskabernes afviklingsmyndigheder, som sender den til datterselskaberne inden for deres kompetenceområde, og for afviklingsmyndighederne i de jurisdiktioner, i hvilke der ligger væsentlige filialer. I rapporten, der udarbejdes efter høring af de kompetente myndigheder, analyseres det, hvilke væsentlige hindringer der er for en effektiv anvendelse af afviklingsværktøjerne og for udøvelse af afviklingsbeføjelserne i forbindelse med koncernen og også i forbindelse med afviklingskoncerner, hvis en koncern omfatter mere end en afviklingskoncern. I rapporten skal konsekvenserne for koncernens forretningsmodel tages i betragtning, og der skal anbefales forholdsmæssige og målrettede foranstaltninger, som koncernafviklingsmyndigheden mener er nødvendige eller egnede til at fjerne de pågældende hindringer.

Hvis en hindring for koncernens afvikling skyldes en situation i en koncernenhed som omhandlet i artikel 17, stk. 3, andet afsnit, underretter koncernafviklingsmyndigheden modervirksomheden i Unionen om sin vurdering af denne hindring efter høring af afviklingsenhedens afviklingsmyndighed og datterselskabsinstitutternes afviklingsmyndigheder.

3. Senest fire måneder efter modtagelsen af rapporten kan modervirksomheden i Unionen indsende bemærkninger og forelægge koncernafviklingsmyndigheden forslag til alternative foranstaltninger til afhjælpning af de hindringer, der er påpeget i rapporten.

Hvis de hindringer, der er påpeget i rapporten, skyldes en situation i en koncernenhed som omhandlet i dette direktivs artikel 17, stk. 3, andet afsnit, forelægger modervirksomheden i Unionen senest to uger efter modtagelsen af en underretning i henhold til nærværende artikels stk. 2, andet afsnit, koncernafviklingsmyndigheden forslag til mulige foranstaltninger og tidsplanen for deres gennemførelse med henblik på at sikre, at koncernenheden opfylder de krav, der er omhandlet i dette direktivs artikel 45e eller 45f, udtrykt som en procentdel af den samlede risikoeksponering beregnet i henhold til artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, og efter omstændighederne det kombinerede bufferkrav og kravene i dette direktivs artikel 45e og 45f udtrykt som en procentdel af det samlede eksponeringsmål omhandlet i artikel 429 og 429a i forordning (EU) nr. 575/2013.

Tidsplanen for gennemførelsen af de foreslåede foranstaltninger i henhold til andet afsnit skal tage hensyn til årsagerne til den væsentlige hindring. Afviklingsmyndigheden vurderer efter høring af den kompetente myndighed, om de pågældende foranstaltninger effektivt afhjælper eller fjerner den væsentlige hindring.

4. Koncernafviklingsmyndigheden meddeler de foranstaltninger, der måtte være foreslået af modervirksomheden i Unionen, til den konsoliderende tilsynsmyndighed, EBA, datterselskabernes afviklingsmyndigheder og afviklingsmyndighederne i de jurisdiktioner, i hvilke der ligger væsentlige filialer, såfremt det er relevant for den væsentlige filial. Koncernafviklingsmyndighederne og datterselskabernes afviklingsmyndigheder gør efter høring af de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne i de jurisdiktioner, i hvilke der ligger væsentlige filialer, alt, hvad der står i deres magt, for at nå frem til en fælles afgørelse i afviklingskollegiet om udpegelsen af væsentlige hindringer og, om nødvendigt, vurderingen af de foranstaltninger, der er foreslået af modervirksomheden i Unionen, og de foranstaltninger, som myndighederne kræver iværksat for at afhjælpe eller fjerne hindringerne, og som skal tage hensyn til de potentielle konsekvenser af foranstaltningerne i alle de medlemsstater, hvor koncernen driver virksomhed.

5. Den fælles afgørelse skal foreligge senest fire måneder efter forelæggelsen af eventuelle bemærkninger fra modervirksomheden i Unionen. Hvis modervirksomheden i Unionen ikke har forelagt nogen bemærkninger, skal den fælles afgørelse foreligge senest en måned fra udløbet af den i stk. 3, første afsnit, omhandlede frist på fire måneder.

Den fælles afgørelse om hindringen for afvikling som følge af en situation omhandlet i artikel 17, stk. 3, andet afsnit, skal foreligge senest to uger efter forelæggelsen af eventuelle bemærkninger fra modervirksomheden i Unionen i henhold til nærværende artikels stk. 3.

Den fælles afgørelse skal være begrundet og fremgå af et dokument, som koncernafviklingsmyndigheden sender til modervirksomheden i Unionen.

EBA kan efter anmodning fra en afviklingsmyndighed bistå afviklingsmyndighederne med at nå frem til en fælles afgørelse i overensstemmelse med artikel 31, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 1093/2010.

6. Foreligger der ikke nogen fælles afgørelse inden for den relevante periode, der er omhandlet i stk. 5, træffer koncernafviklingsmyndigheden selv afgørelse om passende foranstaltninger, der skal iværksættes i henhold til artikel 17, stk. 4, på koncernniveau.

Afgørelsen skal være fuldt begrundet og tage hensyn til andre afviklingsmyndigheders synspunkter og forbehold. Afgørelsen fremsendes til modervirksomheden i Unionen af koncernafviklingsmyndigheden.

Har en afviklingsmyndighed ved udløbet af den relevante periode, der er omhandlet i stk. 5, indbragt en sag, jf. nærværende artikels stk. 9, for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder koncernafviklingsmyndigheden sin afgørelse og afventer den afgørelse, som EBA måtte træffe i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Den relevante periode, der er nævnt i stk. 5, anses for at være forligsperioden som omhandlet i forordning (EU) nr. 1093/2010. EBA træffer sin afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af den relevante periode, der er omhandlet i stk. 5, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for EBA. Foreligger der ikke nogen afgørelse fra EBA, finder koncernafviklingsmyndighedens afgørelse anvendelse.

6a. Foreligger der ikke nogen fælles afgørelse inden for den relevante periode, der er omhandlet i stk. 5, træffer den relevante afviklingsenheds afviklingsmyndighed selv afgørelse om passende foranstaltninger, der skal iværksættes i henhold til artikel 17, stk. 4, på afviklingskoncernniveau.

Den afgørelse, der er omhandlet i første afsnit, skal være fuldt begrundet og tage hensyn til de synspunkter og forbehold, som afviklingsmyndighederne for andre enheder i den samme afviklingskoncern og koncernafviklingsmyndigheden har. Afgørelsen fremsendes til afviklingsenheden af den relevante afviklingsmyndighed.

Har en afviklingsmyndighed ved udløbet af den relevante periode, der er omhandlet i stk. 5, indbragt en sag, jf. nærværende artikels stk. 9, for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder afviklingsenhedens afviklingsmyndighed sin afgørelse og afventer den afgørelse, som EBA måtte træffe i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Den relevante periode, der er omhandlet i stk. 5, anses for at være forligsperioden som omhandlet i forordning (EU) nr. 1093/2010. EBA træffer sin afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af den relevante periode, der er omhandlet i stk. 5, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for EBA. Foreligger der ikke nogen afgørelse fra EBA, finder afgørelsen fra afviklingsenhedens afviklingsmyndighed anvendelse.

7. Foreligger der ikke nogen fælles afgørelse, træffer afviklingsmyndighederne for datterselskaber, der ikke er afviklingsenheder, selv afgørelse om, hvilke passende foranstaltninger de enkelte datterselskaber skal træffe i overensstemmelse med artikel 17, stk. 4.

Afgørelsen skal være fuldt begrundet og tage hensyn til de øvrige afviklingsmyndigheders synspunkter og forbehold. Afgørelsen fremsendes til det berørte datterselskab og til afviklingsenheden i samme afviklingskoncern, til den pågældende afviklingsenheds afviklingsmyndighed og, hvis denne myndighed adskiller sig fra førstnævnte, til koncernafviklingsmyndigheden.

Har en afviklingsmyndighed ved udløbet af den relevante periode, der er omhandlet i stk. 5, indbragt en sag, jf. nærværende artikels stk. 9, for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder datterselskabets afviklingsmyndighed sin afgørelse og afventer den afgørelse, som EBA måtte træffe i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Den relevante periode, der er omhandlet i stk. 5, anses for at være forligsperioden som omhandlet i forordning (EU) nr. 1093/2010. EBA træffer afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af den relevante periode, der er omhandlet i stk. 5, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for EBA. Foreligger der ikke nogen afgørelse fra EBA, finder afgørelsen fra datterselskabets afviklingsmyndighed anvendelse.»

9) Artikel 32, stk. 1, litra b), affattes således:

- »b) det ser under hensyntagen til tidsfaktoren og andre relevante omstændigheder ikke ud til, at nogen andre foranstaltninger iværksat af den private sektor, herunder foranstaltninger vedrørende en institutsikringsordning, eller af en tilsynsmyndighed, herunder foranstaltninger til tidlig indgriben eller nedskrivning eller konvertering af relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i overensstemmelse med artikel 59, stk. 2, over for instituttet inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at instituttet bliver nødlidende«.

10) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 32a

**Betingelser for afvikling for så vidt angår et centralt organ og kreditinstitutter, som er fast tilknyttet et centralt organ**

Medlemsstaterne påser, at afviklingsmyndighederne kan træffe afviklingshandlinger over for et centralt organ og alle kreditinstitutter, som er fast tilknyttet til et sådant organ, og som indgår i samme afviklingskoncern, når den pågældende afviklingskoncern som helhed opfylder betingelserne i artikel 32, stk. 1.

Artikel 32b

**Insolvensbehandling for institutter og enheder, der ikke er omfattet af afviklingshandlinger**

Medlemsstaterne sikrer, at et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), for hvilke afviklingsmyndigheden mener, at betingelserne i artikel 32, stk. 1, litra a) og b), er opfyldt, men at en afviklingshandling ikke ville være nødvendig ud fra almene hensyn, jf. artikel 32, stk. 1, litra c), likvideres på en velordnet måde i overensstemmelse med gældende national ret.«

11) Artikel 33, stk. 2, 3 og 4, affattes således:

»2. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne træffer afviklingshandlinger over for en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) eller d), hvis den pågældende enhed opfylder betingelserne fastsat i artikel 32, stk. 1.

3. Ejes et blandet holdingselskabs datterselskabsinstitutter direkte eller indirekte af et mellemliggende finansielt holdingselskab, sikrer afviklingsplanen, at det mellemliggende finansielle holdingselskab identificeres som en afviklingsenhed, og medlemsstaterne sikrer, at der træffes afviklingshandlinger med henblik på koncernafvikling over for det mellemliggende finansielle holdingselskab. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne ikke træffer afviklingshandlinger med henblik på koncernafvikling over for det blandede holdingselskab.

4. Med forbehold af nærværende artikels stk. 3 kan afviklingsmyndighederne, uanset om en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) eller d), ikke måtte opfylde betingelserne i artikel 32, stk. 1, træffe afviklingshandlinger over for en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) eller d), hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) enheden er en afviklingsenhed
- b) et eller flere af enhedens datterselskaber, som er institutter, men ikke afviklingsenheder, opfylder betingelserne fastsat i artikel 32, stk. 1
- c) de i litra b) omhandlede datterselskabers aktiver og passiver er af et sådant omfang, at disse datterselskabers sammenbrud udgør en trussel mod afviklingskoncernen som helhed, og afviklingshandlinger over for enheden er nødvendige enten for afvikling af sådanne datterselskaber, der er institutter, eller for afvikling af den relevante afviklingskoncern som helhed.«

12) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 33a

**Beføjelse til at suspendere visse forpligtelser**

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne efter høring af de kompetente myndigheder, der skal svare rettidigt, har beføjelse til at suspendere enhver betalings- eller leveringsforpligtelse i henhold til enhver kontrakt som et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), er part i, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) det er blevet konstateret, at instituttet eller enheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende i henhold til artikel 32, stk. 1, litra a)

- b) der er ikke nogen umiddelbart tilgængelig foranstaltning iværksat af den private sektor, jf. artikel 32, stk. 1, litra b), som vil kunne forhindre, at instituttet eller enheden bliver nødlidende
- c) det anses for nødvendigt at udøve suspensionsbeføjelsen for at undgå yderligere forværring af den finansielle situation i instituttet eller enheden og
- d) udøvelsen af beføjelsen til at suspendere er enten:
  - i) nødvendig for at nå frem til den konstatering, der er omhandlet i artikel 32, stk. 1, litra c), eller
  - ii) nødvendig for at vælge de passende afviklingshandlinger eller for at sikre en effektiv anvendelse af et eller flere afviklingsværktøjer.

2. Beføjelsen omhandlet i denne artikels stk. 1 finder ikke anvendelse på betalings- eller leveringsforpligtelser over for følgende:

- a) systemer og operatører af systemer, der er betegnet som sådan i henhold til direktiv 98/26/EF
- b) CCP'er, der er meddelt tilladelse i Unionen i henhold til artikel 14 i forordning (EU) nr. 648/2012, og tredjelands-CCP'er, der er anerkendt af ESMA i henhold til artikel 25 i nævnte forordning
- c) centralbanker.

Afviklingsmyndighederne fastsætter rækkevidden af den beføjelse, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, under hensyntagen til omstændighederne i hvert enkelt tilfælde. Afviklingsmyndighederne skal navnlig nøje vurdere hensigtsmæssigheden af at udvide suspensionen til berettigede indskud i henhold til definitionen i artikel 2, stk. 1, nr. 4), i direktiv 2014/49/EU, navnlig til dækkede indskud tilhørende fysiske personer samt mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte, at hvis beføjelsen til at suspendere betalings- eller leveringsforpligtelser udøves i forbindelse med berettigede indskud, sikrer afviklingsmyndighederne, at indskyderne har adgang til et passende dagligt beløb fra disse indskud.

4. Suspensionsperioden i stk. 1 skal være så kort som mulig og må ikke overskride den minimumsperiode, som afviklingsmyndigheden finder nødvendig til de formål, der er omhandlet i stk. 1, litra c) og d), og den kan under ingen omstændigheder være længere end fra tidspunktet for offentliggørelsen af en meddelelse om suspension i henhold til stk. 8 frem til midnat i den medlemsstat, hvor afviklingsmyndigheden for instituttet eller enheden er beliggende, på den første hverdag efter dagen for offentliggørelsen.

Ved udløbet af den i første afsnit omhandlede suspensionsperiode ophører suspensionen med at have virkning.

5. Ved udøvelsen af den beføjelse, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, tager afviklingsmyndighederne hensyn til den indvirkning, som udøvelsen af den pågældende beføjelse kan have på de finansielle markeders korrekte funktion, og til de eksisterende nationale regler samt tilsynsmæssige og retslige beføjelser for at beskytte kreditorernes rettigheder og sikre lige behandling af kreditorerne under almindelig insolvensbehandling. Afviklingsmyndighederne tager navnlig hensyn til den potentielle anvendelse af national insolvensbehandling på instituttet eller enheden som følge af konstateringen i artikel 32, stk. 1, litra c), og iværksætter de ordninger, der anser for passende med henblik på at sikre tilstrækkelig samordning med de nationale administrative eller retslige myndigheder.

6. Når betalings- eller leveringsforpligtelserne i en kontrakt suspenderes i henhold til stk. 1, suspenderes eventuelle modparters betalings- eller leveringsforpligtelser i henhold til kontrakten i samme periode.

7. En betalings- eller leveringsforpligtelse, som ville være forfaldet i suspensionsperioden, forfalder umiddelbart efter udløbet af denne periode.

8. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne straks underretter det institut eller den enhed, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), og de myndigheder, der er omhandlet i artikel 83, stk. 2, litra a)-h), når de udøver beføjelsen i nærværende artikels stk. 1, efter, at det er konstateret, at instituttet er nødlidende eller forventeligt nødlidende i henhold til artikel 32, stk. 1, litra a), og inden afgørelsen om afvikling træffes.

Afviklingsmyndigheden offentliggør eller sikrer offentliggørelsen af den afgørelse eller det instrument, hvorved forpligtelser suspenderes i henhold til denne artikel, og suspensionsvilkårene og -perioden med de midler, der er omhandlet i artikel 83, stk. 4.

9. Denne artikel berører ikke bestemmelserne i medlemsstaternes nationale ret om beføjelser til at suspendere betalings- eller leveringsforpligtelser for institutter og enheder, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, inden det konstateres, at disse institutter eller enheder er nødlidende eller forventeligt nødlidende i henhold til artikel 32, stk. 1, litra a), eller til at suspendere betalings- eller leveringsforpligtelser for institutter eller enheder, som skal likvideres ved almindelig insolvensbehandling, og som går ud over det anvendelsesområde og den varighed, der er fastsat i nærværende artikel. Disse beføjelser udøves i overensstemmelse med omfanget, varigheden og betingelserne fastsat i de relevante nationale retsregler. Betingelserne i nærværende artikel berører ikke de betingelser, der er knyttet til en sådan beføjelse til at suspendere betalings- eller leveringsforpligtelser.

10. Medlemsstaterne sikrer, at en afviklingsmyndighed, når den i henhold til nærværende artikels stk. 1 udøver beføjelsen til at suspendere betalings- eller leveringsforpligtelser for et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), også under suspensionen kan udøve beføjelsen til at:

- a) begrænse dette instituts eller denne enheds mulighed for at gøre sikkerhedsrettigheder gældende i forbindelse med aktiverne i dette institut eller denne enhed i samme periode, i hvilket tilfælde artikel 70, stk. 2, 3 og 4, finder anvendelse, og
- b) suspendere opsigelsesrettighederne for enhver part i en kontrakt med dette institut eller denne enhed i samme periode, i hvilket tilfælde artikel 71, stk. 2-8, finder anvendelse.

11. I tilfælde af at en afviklingsmyndighed efter at have konstateret, at et institut eller en enhed er nødlidende eller forventeligt nødlidende i henhold til artikel 32, stk. 1, litra a), har udøvet beføjelsen til at suspendere betalings- eller leveringsforpligtelser under de omstændigheder, der er fastsat i nærværende artikels stk. 1 eller 10, og hvis der efterfølgende træffes afviklingshandling over for dette institut eller denne enhed, udøver den ikke sine beføjelser i henhold til artikel 69, stk. 1, artikel 70, stk. 1, eller artikel 71, stk. 1, over for dette institut eller denne enhed.

13) Artikel 36 ændres som følger:

- a) I stk. 1 erstattes ordet »kapitalinstrumenter« med ordene »kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i overensstemmelse med artikel 59«.
- b) Stk. 4 ændres som følger:
  - i) Ordet »kapitalinstrumenter« erstattes med ordene »kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i overensstemmelse med artikel 59«
  - ii) i litra d), erstattes ordene »nedskrivningsrelevante passiver« med ordene »passiver, der er omfattet af bail-in«
- c) I stk. 5, 12 og 13 erstattes ordet »kapitalinstrumenter« med ordene »kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i overensstemmelse med artikel 59«.

14) Artikel 37 ændres som følger:

- a) I stk. 2 erstattes ordet »kapitalinstrumenter« med ordene »kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver«.
- b) I stk. 10, litra a), erstattes ordene »nedskrivningsrelevante passiver« med ordene »passiver, der er omfattet af bail-in«.

15) Artikel 44 ændres som følger:

- a) stk. 2 ændres som følger:
  - i) litra f) affattes således:
    - »f) passiver med en resterende løbetid på mindre end syv dage, over for systemer eller operatører af systemer, der er betegnet som sådanne i henhold til direktiv 98/26/EF, eller deres deltagere og som følge af deltagelse i et sådant system eller over for CCP'er, der er meddelt tilladelse i Unionen i henhold til artikel 14 i forordning (EU) nr. 648/2012, og tredjelands- CCP'er, der er anerkendt af ESMA i henhold til artikel 25 i nævnte forordning«.

ii) følgende litra tilføjes:

»h) passiver over for institutter eller enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), og som indgår i samme afviklingskoncern uden selv at være afviklingsenheder, uanset deres løbetid, undtagen når disse passiver er efterstillet almindelige usikrede passiver i henhold til den relevante nationale lovgivning vedrørende almindelig insolvensbehandling, der er gældende på datoen for gennemførelsen af dette direktiv; i de tilfælde, hvor denne undtagelse finder anvendelse, vurderer afviklingsmyndigheden for det pågældende datterselskab, som ikke er en afviklingsenhed, om mængden af poster, der overholder artikel 45f, stk. 2, er tilstrækkeligt til at støtte gennemførelsen af den foretrukne afviklingsstrategi.«

iii) i femte afsnit erstattes ordene »passiver, der kan blive omfattet af et bail-in-værktøj« med ordene »passiver, der er omfattet af bail-in«.

b) stk. 3, andet afsnit, erstattes af følgende:

»Afviklingsmyndighederne vurderer nøje, om passiver over for institutter eller enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), og som indgår i samme afviklingskoncern uden selv at være afviklingsenheder, og som ikke er udelukket fra anvendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne i henhold til stk. 2, litra h), bør udelukkes eller delvist udelukkes i henhold til nærværende stykkes første afsnit, litra a)-d), for at sikre effektiv gennemførelse af afviklingsstrategien.

Hvis en afviklingsmyndighed beslutter at udelukke eller delvist udelukke et passiv, der er omfattet af bail-in, eller en kategori af passiver, der er omfattet af bail-in i henhold til dette stykke, kan omfanget af den nedskrivning eller konvertering, der foretages for andre passiver, der er omfattet af bail-in, øges for at tage højde for sådanne udelukkelser, forudsat at omfanget af den nedskrivning og konvertering, der foretages for andre passiver, der er omfattet af bail-in, overholder principperne i artikel 34, stk. 1, litra g).«

c) stk. 4 affattes således:

»4. Beslutter en afviklingsmyndighed helt eller delvist at udelukke et passiv, der er omfattet af bail-in, eller en kategori af passiver, der er omfattet af bail-in i henhold til nærværende artikel, og de tab, der skulle have været dækket af disse passiver, ikke er blevet videregivet fuldt ud til andre kreditorer, kan afviklingsfinansieringsordningen yde et bidrag til instituttet under afvikling ved at gøre et eller begge af følgende:

a) dække eventuelle tab, der ikke er absorberet af passiver, der er omfattet af bail-in, og genoprette nettoværdien af instituttet under afvikling til nul i overensstemmelse med stk. 46, stk. 1, litra a)

b) købe aktier eller andre ejerskabsinstrumenter eller kapitalinstrumenter i instituttet under afvikling for at rekapitalisere instituttet i overensstemmelse med artikel 46, stk. 1, litra b).«

d) I stk. 5, litra a), erstattes ordene »nedskrivningsrelevante passiver« med ordene »passiver, der er omfattet af bail-in«.

16) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 44a

#### **Salg af efterstillede nedskrivningsrelevante passiver til detailkunder**

1. Medlemsstaterne sikrer, at en sælger af nedskrivningsrelevante passiver, der opfylder alle betingelserne i artikel 72a i forordning (EU) nr. 575/2013 med undtagelse af artikel 72a, stk. 1, litra b), og artikel 72b, stk. 3-5, i nævnte forordning, kun sælger sådanne passiver til en detailkunde, jf. definitionen i artikel 4, stk. 1, nr. 11, i direktiv 2014/65/EU, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

a) sælgeren har udført en egnethedstest i overensstemmelse med artikel 25, stk. 2, i direktiv 2014/65/EU

b) sælgeren finder det på grundlag af den test, der er omhandlet i litra a), godtgjort, at sådanne nedskrivningsrelevante passiver er egnede for den pågældende detailkunde

c) sælgeren dokumenterer egnetheden i overensstemmelse med artikel 25, stk. 6, i direktiv 2014/65/EU.

Uanset første afsnit kan medlemsstaterne fastsætte, at betingelserne i litra a)-c) i det afsnit skal finde anvendelse på sælgere af andre instrumenter, der kan betragtes som kapitalgrundlag eller passiver, der er omfattet af bail-in.

2. Hvis betingelserne i stk. 1 er opfyldt, og den pågældende detailkundes portefølje af finansielle instrumenter på købstidspunktet ikke overstiger 500 000 EUR, sikrer sælgeren på grundlag af de oplysninger, som detailkunden har afgivet i overensstemmelse med stk. 3, at begge følgende betingelser er opfyldt på købstidspunktet:

- a) detailkunden investerer ikke et samlet beløb, der overstiger 10 % af den pågældende kundes portefølje af finansielle instrumenter, i passiver som omhandlet i stk. 1
- b) det oprindelige investeringsbeløb, der er investeret i et eller flere passivinstrumenter som omhandlet i stk. 1, er på mindst 10 000 EUR.

3. Detailkunden skal give sælgeren nøjagtige oplysninger om sin portefølje af finansielle instrumenter, herunder eventuelle investeringer i passiver som omhandlet i stk. 1.

4. Med henblik på stk. 2 og 3 skal detailkundens portefølje af finansielle instrumenter omfatte kontantbeholdninger og finansielle instrumenter, men ikke eventuelle finansielle instrumenter, der er blevet stillet som sikkerhed.

5. Med forbehold af artikel 25 i direktiv 2014/65/EU og uanset kravene i stk. 1-4 i denne artikel kan medlemsstaterne fastsætte en mindste pålydende værdi på mindst 50 000 EUR for passiver omhandlet i stk. 1, idet der tages hensyn til medlemsstatens markedsvilkår og praksis samt eksisterende forbrugerbeskyttelsesforanstaltninger inden for medlemsstatens jurisdiktion.

6. Hvis værdien af de samlede aktiver i de enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, og som er etableret i en medlemsstat og er omfattet af kravet i artikel 45e, ikke overstiger 50 mia. EUR, må denne medlemsstat uanset kravene i nærværende artikels stk. 1-5 udelukkende anvende det krav, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, litra b).

7. Det kan ikke kræves af medlemsstaterne, at de anvender denne artikel på passiver omhandlet i stk. 1, der er udstedt før den 28. december 2020.«

17) Artikel 45 erstattes af følgende artikler:

»Artikel 45

**Anvendelse og beregning af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver**

1. Medlemsstaterne sikrer, at institutter og enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), til enhver tid opfylder kravene til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, hvis det kræves i henhold til og i overensstemmelse med nærværende artikel og artikel 45-45i.

2. Det i stk. 1 i denne artikel omhandlede krav beregnes efter artikel 45c, stk. 3, 5 eller 7, alt efter hvad der er relevant, som kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, udtrykt som procentdele af:

- a) den samlede risikoeksponering for den relevante enhed som omhandlet i denne artikels stk. 1 beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 og
- b) det samlede eksponeringsmål for den relevante enhed som omhandlet i denne artikels stk. 1 beregnet i overensstemmelse med artikel 429 og 429a i forordning (EU) nr. 575/2013.

Artikel 45a

**Undtagelse fra minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver**

1. Uanset artikel 45 skal afviklingsmyndighederne undtage realkreditinstitutter, som finansieres med dækkede obligationer, og som i henhold til national ret ikke må modtage indskud, fra kravet fastlagt i artikel 45, stk. 1, forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) disse institutter vil blive likvideret under national insolvensbehandling eller under andre typer af behandling, der er fastlagt for disse institutter, og som gennemføres i overensstemmelse med artikel 38, 40 eller 42, og

- b) behandlingen omhandlet i litra a) sikrer, at disse institutters kreditorer, herunder indehavere af dækkede obligationer, hvor det er relevant, bærer tabet på en måde, som er i overensstemmelse med afviklingsmålene.
2. Institutter, der er undtaget fra kravet fastsat i artikel 45, stk. 1, er ikke omfattet af konsolideringen som omhandlet i artikel 45e, stk. 1.

#### Artikel 45b

#### Nedskrivningsrelevante passiver for afviklingsenheder

1. Passiver indgår kun i afviklingsenhedernes kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, hvis de opfylder betingelserne fastsat i følgende artikler i forordning (EU) nr. 575/2013:

- a) artikel 72a
- b) artikel 72b, med undtagelse af stk. 2, litra d), og
- c) artikel 72c.

Når der i dette direktiv henvises til kravene i artikel 92a eller 92b i forordning (EU) nr. 575/2013, består nedskrivningsrelevante passiver i forbindelse med disse artikler, uanset nærværende stykkes første afsnit, af nedskrivningsrelevante passiver som defineret i artikel 72k i nævnte forordning og fastlagt i overensstemmelse med anden del, afsnit I, kapitel 5a, i nævnte forordning.

2. Passiver hidrørende fra gældsinstrumenter, der har derivatkomponenter, såsom strukturerede obligationer, og som opfylder kravene i første afsnit i stk. 1, undtagen litra l) i artikel 72a, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, indgår i kapitalgrundlaget og nedskrivningsrelevante passiver, hvis blot en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) hovedstolen af det passiv, der hidrører fra gældsinstrumentet, kendes på udstedelsestidspunktet, er fast eller stigende og påvirkes ikke af en indbygget derivategenskab, og det samlede passivbeløb, der hidrører fra gældsinstrumentet, herunder det indbyggede derivat, kan værdiansættes dagligt med udgangspunkt i et aktivt og likvidt marked for køb og salg for et ækvivalent instrument uden kreditrisiko i overensstemmelse med artikel 104 og 105 i forordning (EU) nr. 575/2013, eller
- b) gældsinstrumentet indeholder en kontraktbestemmelse, der fastsætter, at værdien af fordringen er fast eller stigende i tilfælde af udstederens insolvens og af udstederens afvikling og ikke overstiger det oprindeligt indbetalte passivbeløb.

De gældsinstrumenter, som er omhandlet i første afsnit, herunder deres indbyggede derivater, er ikke omfattet af en nettingaftale, og værdiansættelsen af sådanne instrumenter er ikke omfattet af artikel 49, stk. 3.

De i første afsnit omhandlede passiver indgår kun i kapitalgrundlaget og de nedskrivningsrelevante passiver for så vidt angår den del af passiverne, der svarer til hovedstolen som omhandlet i nævnte afsnits litra a), eller til det faste eller stigende beløb som omhandlet i nævnte afsnits litra b).

3. Hvis passiver udstedes af et datterselskab, der er etableret i Unionen, og som indgår i samme afviklingskoncern som afviklingsenheden, til en eksisterende aktionærer, der ikke indgår i samme afviklingskoncern, skal disse passiver medregnes i denne afviklingsenheds kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) de udstedes i overensstemmelse med artikel 45f, stk. 2, litra a)
- b) udøvelsen af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelsen i forbindelse med disse passiver i henhold til artikel 59 eller 62 berører ikke afviklingsenhedens kontrol med datterselskabet
- c) disse passiver overstiger ikke et beløb, der beregnes ved at trække:
  - i) summen af de passiver, der er udstedt til og købt af afviklingsenheden, enten direkte eller indirekte gennem andre enheder i samme afviklingskoncern, og det kapitalgrundlag, der er udstedt i overensstemmelse med artikel 45f, stk. 2, litra b), fra
  - ii) det krævede beløb i overensstemmelse med artikel 45f, stk. 1.

4. Med forbehold af minimumskravet i artikel 45c, stk. 5, eller artikel 45d, stk. 1, litra a), sikrer afviklingsmyndighederne, at en del af kravet omhandlet i artikel 45e svarende til 8 % af de samlede passiver, herunder kapitalgrundlag, opfyldes af afviklingsenheder, der er G-SIF'er, eller afviklingsenheder omfattet af artikel 45c, stk. 5 eller 6, med kapitalgrundlag, efterstillede nedskrivningsrelevante instrumenter, eller passiver som omhandlet i nærværende artikels stk. 3. Afviklingsmyndigheden kan tillade, at et niveau, der er lavere end 8 % af de samlede passiver, herunder kapitalgrundlaget, men højere end det beløb, der fremkommer ved anvendelse af formlen  $(1 - (X1/X2)) \times 8 \%$  af de samlede passiver, herunder kapitalgrundlaget, opfyldes af afviklingsenheder, der er G-SIF'er, eller afviklingsenheder omfattet af artikel 45c, stk. 5 eller 6, med kapitalgrundlag, efterstillede nedskrivningsrelevante instrumenter, eller passiver som omhandlet i nærværende artikels stk. 3, forudsat at alle betingelserne fastsat i artikel 72b, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 er opfyldt, og hvor, i lyset af den reduktion, der er mulig i henhold til artikel 72b, stk. 3, i nævnte forordning:

$X1 = 3,5 \%$  af den samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 og

$X2 =$  summen af 18 % af den samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 og det kombinerede bufferkrav.

Hvis anvendelsen af dette stykkes første afsnit, for afviklingsenheder, der er omfattet af artikel 45c, stk. 5, medfører et krav på over 27 % af den samlede risikoeksponering, begrænser afviklingsmyndigheden for den pågældende afviklingsenhed den del af kravet i artikel 45e, som skal opfyldes med kapitalgrundlag, efterstillede nedskrivningsrelevante instrumenter, eller passiver som omhandlet i nærværende artikels stk. 3, til et beløb svarende til 27 % af den samlede risikoeksponering, hvis afviklingsmyndigheden har vurderet:

- a) at adgang til afviklingsfinansieringsordningen ikke i afviklingsplanen betragtes som en mulighed for at afvikle den pågældende afviklingsenhed, og
- b) hvis litra a) ikke finder anvendelse, at kravet, der er omhandlet i artikel 45e, giver den pågældende afviklingsenhed mulighed for at opfylde kravene omhandlet i artikel 44, stk. 5 eller 8, alt efter hvad der er relevant.

Ved vurderingen omhandlet i andet afsnit tager afviklingsmyndigheden også hensyn til risikoen for en uforholdsmæssig påvirkning af den pågældende afviklingsenheds forretningsmodel.

For afviklingsenheder, der er omfattet af artikel 45c, stk. 6, finder nærværende stykkes andet afsnit ikke anvendelse.

5. For afviklingsenheder, der hverken er G-SIF'er eller afviklingsenheder, der er omfattet af artikel 45c, stk. 5 eller 6, kan afviklingsmyndigheden beslutte, at en del af kravet omhandlet i artikel 45e på op til 8 % af enhedens samlede passiver, herunder kapitalgrundlag, og den formel, der er omhandlet i stk. 7, alt efter hvad der er højest, skal opfyldes med kapitalgrundlag, efterstillede nedskrivningsrelevante instrumenter, eller passiver omhandlet i nærværende artikels stk. 3, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

- a) de ikkeefterstillede passiver, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og 2, har samme prioritet i den nationale prioritetsrækkefølge ved insolvens som visse passiver, der er udelukket fra anvendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne i henhold til artikel 44, stk. 2 eller 3
- b) der er risiko for, at kreditorer med fordringer knyttet til disse passiver som følge af en planlagt anvendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser på ikkeefterstillede passiver, som ikke er udelukket fra anvendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne i henhold til artikel 44, stk. 2 eller 3, lider større tab end ved likvidation ved almindelig insolvensbehandling
- c) størrelsen af kapitalgrundlaget og de andre efterstillede passiver overstiger ikke det beløb, der er nødvendigt for at sikre, at de i litra b) omhandlede kreditorer ikke lider tab, der er større end de tab, som de ville have lidt ved likvidation under almindelig insolvensbehandling.

Når afviklingsmyndigheden inden for en kategori af passiver, der omfatter nedskrivningsrelevante passiver, fastslår, at summen af de passiver, der er udelukket eller med rimelig sandsynlighed kan forventes at blive udelukket fra anvendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne i henhold til artikel 44, stk. 2 eller 3, beløber sig til mere end 10 % af den pågældende kategori, skal afviklingsmyndigheden vurdere den risiko, der er omhandlet i nærværende stykkes første afsnit, litra b).

6. Med henblik på stk. 4, 5 og 7 skal derivatpassiver medtages i de samlede passiver, forudsat at modparters nettingrettigheder anerkendes fuldt ud.

En afviklingsenheds kapitalgrundlag, der anvendes til opfylde det kombinerede bufferkrav, kan opfylde kravene i stk. 4, 5 og 7.

7. Uanset denne artikels stk. 4 kan afviklingsmyndigheden beslutte, at kravet omhandlet i dette direktivs artikel 45e skal opfyldes af afviklingsenheder, der er G-SII'er, eller afviklingsenheder, der er omfattet af dette direktivs artikel 45c, stk. 5 eller 6, med kapitalgrundlag, efterstillede nedskrivningsrelevante instrumenter, eller passiver, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3, i det omfang, at summen af dette kapitalgrundlag og disse instrumenter og passiver på grund af afviklingsenhedens forpligtelse til at opfylde det kombinerede bufferkrav og de krav, der er omhandlet i artikel 92a i forordning (EU) nr. 575/2013 og nærværende direktivs artikel 45c, stk. 5, og artikel 45e, ikke overstiger den højeste af følgende værdier:

a) 8 % af enhedens samlede passiver, herunder kapitalgrundlaget, eller

b) det beløb, der fremkommer ved anvendelsen af formelen  $A \times 2 + B \times 2 + C$ , hvor A, B og C er følgende beløb:

A = beløbet hidrørende fra kravet i artikel 92, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013

B = beløbet hidrørende fra kravet i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU

C = beløbet hidrørende fra det kombinerede bufferkrav.

8. Afviklingsmyndighederne kan udøve den beføjelse, der er omhandlet i denne artikels stk. 7, over for afviklingsenheder, der er G-SII'er eller er omfattet af artikel 45c, stk. 5 eller 6, og som opfylder en af betingelserne fastsat i nærværende stykkes andet afsnit, op til en grænse på 30 % af det samlede antal af alle de afviklingsenheder, der er G-SII'er eller er omfattet af artikel 45c, stk. 5 eller 6, og for hvilke afviklingsmyndigheden fastsætter kravet i artikel 45e.

Afviklingsmyndighederne overvejer betingelserne på følgende måde:

a) der er i den forudgående vurdering af afviklingsmulighederne konstateret væsentlige hindringer for afvikling, og

i) der er enten ikke truffet afhjælpende foranstaltninger efter anvendelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 5, i den tidsplan, som kræves af afviklingsmyndigheden, eller

ii) de konstaterede væsentlige hindringer kan ikke afhjælpes ved anvendelse af nogen af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 5, og udøvelsen af den beføjelse, der er omhandlet i stk. 7 i nærværende artikel, vil helt eller delvist kompensere for den væsentlige hindrings negative indvirkning på afviklingsmulighederne

b) afviklingsmyndigheden finder, at afviklingsenhedens foretrukne afviklingsstrategi i begrænset omfang er gennemførlig og troværdig, under hensyntagen til enhedens størrelse, dens indbyrdes forbundethed, dens aktiviteters karakter, omfang, risiko og kompleksitet samt dens retlige status og dens aktionærstruktur, eller

c) kravet i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU afspejler, at afviklingsenheden, der er et G-SII eller er omfattet af artikel 45c, stk. 5 eller 6, i nærværende direktiv er blandt de 20 % mest risikobetonede institutter, for hvilke afviklingsmyndigheden fastsætter kravet i nærværende direktivs artikel 45, stk. 1.

For så vidt angår de procentdele, der er omhandlet i første og andet afsnit, runder afviklingsmyndigheden det tal, der fremkommer ved beregningen, op til nærmeste hele tal.

Medlemsstaterne kan under hensyntagen til deres nationale banksektors særlige forhold, herunder især antallet af afviklingsenheder, der er G-SII'er eller er omfattet af artikel 45c, stk. 5 eller 6, og for hvilke afviklingsmyndigheden fastsætter kravet i artikel 45e, fastsætte den procentdel, der er omhandlet i første afsnit, til et højere niveau end 30 %.

9. Efter høring af den kompetente myndighed træffer afviklingsmyndigheden de beslutninger, der er omhandlet i stk. 5 eller 7.

Når afviklingsmyndigheden træffer disse beslutninger, tager de også hensyn til:

- a) markededybden for afviklingsenhedens kapitalgrundlagsinstrumenter og efterstillede nedskrivningsrelevante instrumenter, prisfastsættelsen af sådanne instrumenter, hvor disse findes, og den tid, der medgår til at gennemføre eventuelle transaktioner, som er nødvendige for overholdelse af beslutningen
- b) omfanget af nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, der opfylder alle betingelserne i artikel 72a i forordning (EU) nr. 575/2013, og som har en restløbetid på under et år fra datoen for beslutningen med henblik på at foretage kvantitative justeringer i kravene i stk. 5 og 7 i nærværende artikel
- c) adgangen til og omfanget af instrumenter, der opfylder alle betingelserne i artikel 72a i forordning (EU) nr. 575/2013, bortset fra artikel 72b, stk. 2, litra d), i nævnte forordning
- d) hvorvidt omfanget af passiver, som er udelukket fra anvendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne i henhold til artikel 44, stk. 2 eller 3, og som ved almindelig insolvensbehandling er sidestillet med eller er efterstillet de nedskrivningsrelevante passiver med højeste prioritet, er betydeligt sammenlignet med afviklingsenhedens kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver. Overstiger omfanget af udelukkede passiver ikke 5 % af afviklingsenhedens kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, betragtes det udelukkede omfang ikke som betydeligt. Over denne tærskel vurderes det af afviklingsmyndighederne, om omfanget af udelukkede passiver er betydeligt
- e) afviklingsenhedens forretningsmodel, finansieringsmodel og risikoprofil samt dens stabilitet og evne til at bidrage til økonomien og
- f) eventuelle omstrukturingsomkostningers indvirkning på rekapitaliseringen af afviklingsenheden.

Artikel 45c

#### **Fastlæggelse af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver**

1. Det i artikel 45, stk. 1, omhandlede krav fastlægges af afviklingsmyndigheden efter høring af den kompetente myndighed på grundlag af følgende kriterier:

- a) behovet for at sikre, at afviklingskoncernen kan afvikles ved anvendelse af afviklingsværktøjerne på afviklingsenheden, herunder, hvis hensigtsmæssigt, bail-in-værktøjet, på en måde, som opfylder afviklingsmålene
- b) behovet for, hvor det er hensigtsmæssigt, at sikre, at afviklingsenheden og dens datterselskaber, som er institutter eller enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), men ikke afviklingsenheder, har tilstrækkeligt kapitalgrundlag og tilstrækkelige nedskrivningsrelevante passiver til, såfremt henholdsvis bail-in-værktøjet eller nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser anvendes på dem, at sikre, at tabene kan absorberes, og at det er muligt at genoprette den samlede kapitalprocent og, hvis det er relevant, gearingsgraden i de relevante enheder til det niveau, som er nødvendigt for, at de fortsat kan opfylde betingelserne for tilladelse og fortsat kan udføre de aktiviteter, hvortil de er meddelt tilladelse i henhold til direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU
- c) behovet for at sikre, at afviklingsenheden, såfremt afviklingsplanen forudser muligheden for, at visse kategorier af nedskrivningsrelevante passiver udelukkes fra bail-in i henhold til dette direktivs artikel 44, stk. 3, eller overføres i deres helhed til en modtager ved en delvis overførsel, har tilstrækkeligt kapitalgrundlag og andre nedskrivningsrelevante passiver til at absorbere tabene, og at genoprette dens samlede kapitalprocent og, hvis det er relevant, dens gearingsgrad til det niveau, som er nødvendigt, for at den fortsat kan opfylde betingelserne for tilladelse og fortsat kan udføre de aktiviteter, hvortil den er meddelt tilladelse i henhold til direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU
- d) enhedens størrelse, forretningsmodel, finansieringsmodel og risikoprofil
- e) i hvilket omfang det forhold, at enheden bliver nødlidende, vil få en negativ indvirkning på den finansielle stabilitet, herunder gennem afsmitning på andre institutter eller enheder på grund af enhedens indbyrdes forbundethed med disse andre institutter eller enheder eller med det øvrige finansielle system.

2. Hvis afviklingsplanen omfatter iværksættelse af afviklingshandlinger eller udøvelse af beføjelsen til at nedskrive og konvertere relevante kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver, jf. artikel 59, i overensstemmelse med det relevante scenario som omhandlet i artikel 10, stk. 3, skal det i artikel 45, stk. 1, omhandlede krav svare til et beløb, der er tilstrækkeligt til at sikre, at:

- a) de tab, som enheden forventes at lide, absorberes fuldt ud (»tabsabsorbering«)
- b) afviklingsenheden og dens datterselskaber, som er institutter eller enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), men som ikke er afviklingsenheder, rekapitaliseres til det niveau, som er nødvendigt, for at de fortsat kan opfylde betingelserne for tilladelse og udføre de aktiviteter, hvortil de er meddelt tilladelse i henhold til direktiv 2013/36/EU, direktiv 2014/65/EU eller en tilsvarende lovgivningsmæssig retsakt i en passende periode på højst et år (»rekapitalisering«).

Hvis enheden ifølge afviklingsplanen skal likvideres ved almindelig insolvensbehandling eller andre tilsvarende nationale procedurer, vurderer afviklingsmyndigheden, om det er begrundet at begrænse det i artikel 45, stk. 1, omhandlede krav for den pågældende enhed, så det ikke overstiger et beløb, der er tilstrækkeligt til at absorbere tab i henhold til første afsnit, litra a).

Afviklingsmyndigheden skal i sin vurdering navnlig evaluere den begrænsning, der er omhandlet i andet afsnit, for så vidt angår eventuel indvirkning på den finansielle stabilitet og eventuel indvirkning på risikoen for afsmitning på det finansielle system.

3. Det beløb, der er omhandlet i stk. 2, første afsnit, er for afviklingsenheder følgende:

- a) ved beregningen af det i artikel 45, stk. 1, omhandlede krav i overensstemmelse med artikel 45, stk. 2, litra a), summen af:
  - i) de tab, der skal absorberes ved afvikling, og som svarer til kravene for afviklingsenheden, jf. artikel 92, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013 og artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, på konsolideret afviklingskoncernniveau, og
  - ii) et rekapitaliseringsbeløb, som giver afviklingskoncernen hidrørende fra afviklingen mulighed for fornyet opfyldelse af sit samlede kapitalprocentkrav omhandlet i artikel 92, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013, og sit krav omhandlet i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, på konsolideret afviklingskoncernniveau efter gennemførelsen af den foretrukne afviklingsstrategi, og
- b) ved beregningen af det i artikel 45, stk. 1, omhandlede krav i overensstemmelse med artikel 45, stk. 2, litra a), summen af:
  - i) de tab, der skal absorberes ved afvikling, og som svarer til afviklingsenhedens gearingsgradkrav, jf. artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, på konsolideret afviklingskoncernniveau, og
  - ii) et rekapitaliseringsbeløb, som giver afviklingskoncernen hidrørende fra afviklingen mulighed for fornyet opfyldelse af gearingsgradkravet omhandlet i artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013 på konsolideret afviklingskoncernniveau efter gennemførelsen af den foretrukne afviklingsstrategi.

Med henblik på artikel 45, stk. 2, litra a), udtrykkes kravet i artikel 45, stk. 1, i procent som beløbet beregnet i overensstemmelse med nærværende stykkes første afsnit, litra a), divideret med den samlede risikoeksponering.

Med henblik på artikel 45, stk. 2, litra b), udtrykkes kravet i artikel 45, stk. 1, i procent som beløbet beregnet i overensstemmelse med nærværende stykkes første afsnit, litra b), divideret med det samlede eksponeringsmål.

Ved fastsættelsen af det individuelle krav i dette stykkes første afsnit, litra b), tager afviklingsmyndigheden højde for kravene i artikel 37, stk. 10, og artikel 44, stk. 5 og 8.

Ved fastsættelsen af de rekapitaliseringsbeløb, der er omhandlet i de foregående afsnit:

- a) anvender afviklingsmyndigheden de senest indberettede værdier for den relevante samlede risikoeksponering eller samlede eksponeringsmål, justeret for eventuelle ændringer som følge af afviklingshandlinger der er fastlagt i afviklingsplanen, og
- b) ned- eller opjusterer afviklingsmyndigheden efter høring af den kompetente myndighed, det beløb, som svarer til det gældende krav i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, med henblik på at fastlægge det krav, der skal være gældende for afviklingsenheden efter gennemførelsen af den foretrukne afviklingsstrategi.

Afviklingsmyndigheden skal være i stand til at øge kravet i første afsnit, litra a), nr. ii), med et passende beløb, der er nødvendigt for at sikre, at enheden efter afvikling er i stand til at opretholde tilstrækkelig markedstillid i en passende periode på højst et år.

Hvis det dette stykkes sjette afsnit finder anvendelse, skal beløbet omhandlet i nævnte afsnit svare til det kombinerede bufferkrav, der skal finde anvendelse efter anvendelsen af afviklingsværktøjerne, minus det beløb, der er omhandlet i artikel 128, nr. 6), i direktiv 2013/36/EU.

Beløbet omhandlet i dette stykkes sjette afsnit nedjusteres, hvis afviklingsmyndigheden efter høring af den kompetente myndighed fastslår, at det vil være muligt og troværdigt, at et lavere beløb er tilstrækkeligt til at opretholde markedstilliden og sikre både instituttets eller den i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), omhandlede enheds fortsatte levering af kritiske økonomiske funktioner og dets adgang til finansiering uden behov for anden ekstraordinær offentlig finansiel støtte end bidrag fra afviklingsfinansieringsordninger i overensstemmelse med artikel 44, stk. 5 og 8, og artikel 101, stk. 2, efter gennemførelsen af afviklingsstrategien. Dette beløb opjusteres, hvis afviklingsmyndigheden efter høring af den kompetente myndighed fastslår, at et højere beløb er nødvendigt for at opretholde tilstrækkelig markedstillid og sikre både instituttets eller den i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), omhandlede enheds fortsatte levering af kritiske økonomiske funktioner og dets eller dens adgang til finansiering uden behov for anden ekstraordinær offentlig finansiel støtte end bidrag fra afviklingsfinansieringsordninger i overensstemmelse med artikel 44, stk. 5 og 8, og artikel 101, stk. 2, i en passende periode på højst et år.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer den metode, som afviklingsmyndighederne skal anvende til at skønne det krav, der er omhandlet i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, og det kombinerede bufferkrav for afviklingsenheder på konsolideret afviklingskoncernniveau, hvis afviklingskoncernen ikke er omfattet af disse krav i henhold til nævnte direktiv.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. december 2019.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

5. For afviklingsenheder, der ikke er omfattet af artikel 92a i forordning (EU) nr. 575/2013, og som indgår i en afviklingskoncern, hvis samlede aktiver overstiger 100 mia. EUR, skal det krav, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3, mindst være lig med:

- a) 13,5 %, når det beregnes i overensstemmelse med artikel 45, stk. 2, litra a), og
- b) 5 %, når det beregnes i overensstemmelse med artikel 45, stk. 2, litra b).

Uanset artikel 45b skal afviklingsenheder, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, opfylde et niveau af det krav, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, som svarer til 13,5 %, når det beregnes i overensstemmelse med artikel 45, stk. 2, litra a), og til 5 %, når det beregnes i overensstemmelse med artikel 45, stk. 2, litra b), med kapitalgrundlag, efterstillede nedskrivningsrelevante instrumenter eller passiver som omhandlet i artikel 45b, stk. 3.

6. En afviklingsmyndighed kan efter høring af den kompetente myndighed beslutte at anvende kravene i denne artikels stk. 5 på en afviklingsenhed, der ikke er omfattet af artikel 92a i forordning (EU) nr. 575/2013, men som indgår i en afviklingskoncern, hvis samlede aktiver er mindre end 100 mia. EUR, og som afviklingsmyndigheden har vurderet med rimelig sandsynlighed udgør en systemisk risiko, hvis den bliver nødlidende.

Når afviklingsmyndigheden træffer den i dette stykkes første afsnit omhandlede beslutning, tager den hensyn til:

- a) forekomst af indskud og mangel på gældsinstrumenter i finansieringsmodellen
- b) i hvilket omfang adgangen til kapitalmarkederne for nedskrivningsrelevante passiver er begrænset
- c) i hvilket omfang afviklingsenheden er afhængig af egentlig kernekapital til at opfylde kravet i artikel 45e.

Fraværet af en beslutning i henhold til dette stykkes første afsnit berører ikke beslutninger, der træffes i medfør artikel 45b, stk. 5.

7. Det beløb, der henvises til i stk. 2, første afsnit, er for enheder, som ikke selv er afviklingsenheder, følgende:

- a) ved beregningen af det i artikel 45, stk. 1, omhandlede krav i overensstemmelse med artikel 45, stk. 2, litra a), summen af:
  - i) de tab, der skal absorberes, og som svarer til enhedens krav, jf. artikel 92, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013 og artikel 104a i direktiv 2013/36/EU og
  - ii) et rekapitaliseringsbeløb, som giver enheden mulighed for fornyet opfyldelse af sit samlede kapitalprocentkrav, jf. artikel 92, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013, og sit krav omhandlet i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU efter udøvelsen af beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i overensstemmelse med dette direktivs artikel 59 eller efter afviklingen af afviklingskoncernen og
- b) ved beregningen af det i artikel 45, stk. 1, omhandlede krav i overensstemmelse med artikel 45, stk. 2, litra b), summen af:
  - i) de tab, der skal absorberes, og som svarer til enhedens gearingsgradkrav, jf. artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, og
  - ii) et rekapitaliseringsbeløb, som giver enheden mulighed for fornyet opfyldelse af sit gearingsgradkrav, jf. artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, efter udøvelsen af beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i overensstemmelse med dette direktivs artikel 59 eller efter afviklingen af afviklingskoncernen.

Med henblik på artikel 45, stk. 2, litra a), udtrykkes kravet i artikel 45, stk. 1, i procent som beløbet beregnet i overensstemmelse med nærværende stykkes første afsnit, litra a), divideret med den samlede risikoeksponering.

Med henblik på artikel 45, stk. 2, litra b), udtrykkes kravet i artikel 45, stk. 1, i procent som beløbet beregnet i overensstemmelse med nærværende stykkes første afsnit, litra b), divideret med det samlede eksponeringsmål.

Ved fastsættelsen af det individuelle krav i nærværende stykkes første afsnit, litra b), tager afviklingsmyndigheden højde for kravene i artikel 37, stk. 10, og artikel 44, stk. 5 og 8.

Ved fastsættelsen af de rekapitaliseringsbeløb, der er omhandlet i de foregående afsnit:

- a) anvender afviklingsmyndigheden de senest indberettede værdier for den relevante samlede risikoeksponering eller samlede eksponeringsmål, justeret for eventuelle ændringer som følge af handlinger der er fastlagt i afviklingsplanen, og
- b) ned- eller opjusterer afviklingsmyndigheden efter høring af den kompetente myndighed det beløb, der svarer til det gældende krav i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, med henblik på at fastlægge det krav, der skal være gældende for den relevante enhed efter udøvelsen af beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i overensstemmelse med nærværende direktivs artikel 59 eller efter afviklingen af afviklingskoncernen.

Afviklingsmyndigheden skal være i stand til at øge kravet i dette stykkes første afsnit, litra a), nr. ii), med et passende beløb, der er nødvendigt for at sikre, at enheden efter udøvelsen af beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i overensstemmelse med artikel 59 fortsat er i stand til at opretholde tilstrækkelig markedstillid i en passende periode på højst et år.

Hvis dette stykkes sjette afsnit finder anvendelse, skal beløbet omhandlet i nævnte afsnit svare til det kombinerede bufferkrav, der skal finde anvendelse efter udøvelsen af beføjelsen, der er omhandlet i dette direktivs artikel 59, eller efter afviklingen af afviklingsenheden, minus beløbet omhandlet i artikel 128, nr. 6), litra a), i direktiv 2013/36/EU.

Beløbet omhandlet i dette stykkes sjette afsnit nedjusteres, hvis afviklingsmyndigheden efter høring af den kompetente myndighed fastslår, at det vil være muligt og troværdigt, at et lavere beløb er tilstrækkeligt til at sikre markedstilliden og sikre både instituttets eller den i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), omhandlede enheds fortsatte levering af kritiske økonomiske funktioner og dets eller dens adgang til finansiering uden behov for anden ekstraordinær offentlig finansiel støtte end bidrag fra afviklingsfinansieringsordninger i overensstemmelse med artikel 44, stk. 5 og 8, og artikel 101, stk. 2, efter udøvelsen af beføjelserne i artikel 59 eller efter afviklingen af afviklingskoncernen. Dette beløb opjusteres, hvis afviklingsmyndigheden efter høring af den kompetente myndighed fastslår, at et højere beløb er nødvendigt for at opretholde tilstrækkelig markedstillid og sikre både instituttets eller den i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), omhandlede enheds fortsatte levering af kritiske økonomiske funktioner og dens eller dets adgang til finansiering uden behov for anden ekstraordinær offentlig finansiel støtte end bidrag fra afviklingsfinansieringsordninger i overensstemmelse med artikel 44, stk. 5 og 8, og artikel 101, stk. 2, i en passende periode på højst et år.

8. Hvis afviklingsmyndigheden forventer, at visse kategorier af nedskrivningsrelevante passiver med rimelig sandsynlighed helt eller delvist udelukkes fra bail-in, jf. artikel 44, stk. 3, eller overføres i deres helhed til en modtager ved en delvis overførsel, opfyldes det i artikel 45, stk. 1, omhandlede krav med kapitalgrundlag eller andre nedskrivningsrelevante passiver, der er tilstrækkelige til at:

a) dække de udelukkede passiver identificeret i overensstemmelse med artikel 44, stk. 3

b) sikre, at de i stk. 2 omhandlede betingelser er opfyldt.

9. Enhver beslutning fra afviklingsmyndigheden om at pålægge et minimumkrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver i henhold til denne artikel skal omfatte begrundelsen for beslutningen, herunder en fuld vurdering af de elementer, der er omhandlet i denne artikels stk. 2-8, og skal uden ugrundet ophold revideres af afviklingsmyndigheden for at afspejle eventuelle ændringer i omfanget af det krav, der er omhandlet i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU.

10. I denne artikels stk. 3 og 7 tolkes kapitalkrav i overensstemmelse med den kompetente myndigheds anvendelse af overgangsbestemmelserne i tiende del, afsnit I, kapitel 1, 2 og 4, i forordning (EU) nr. 575/2013 og i de bestemmelser i den nationale lovgivning, i henhold til hvilke der gøres brug af de valgmuligheder, der er tillagt de kompetente myndigheder ved nævnte forordning.

#### Artikel 45d

#### **Fastlæggelse af minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver for afviklingsenheder inden for G-SII'er og væsentlige EU-datterselskaber af tredjelands-G-SII'er**

1. Kravet i artikel 45, stk. 1, for en afviklingsenhed, som er et G-SII eller indgår i et G-SII, består af følgende:

a) de krav, der er omhandlet i artikel 92a og 494 i forordning (EU) nr. 575/2013, og

b) ethvert krav om yderligere kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, der er fastsat af afviklingsmyndigheden særligt i forhold til den pågældende enhed i medfør af nærværende artikels stk. 3.

2. Det i artikel 45, stk. 1, omhandlede krav for et væsentligt EU-datterselskab af et tredjelands-G-SII, består af følgende:

a) de krav, der er omhandlet i artikel 92b og 494 i forordning (EU) nr. 575/2013, og

b) ethvert krav om yderligere kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, der er fastsat af afviklingsmyndigheden særligt i forhold til dette væsentlige datterselskab i medfør af denne artikels stk. 3, der skal opfyldes med kapitalgrundlag og passiver, som opfylder betingelserne i artikel 45f og artikel 89, stk. 2.

3. Afviklingsmyndigheden stiller kun krav om yderligere kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i stk. 1, litra b), og stk. 2, litra b):

a) hvis kravet i stk. 1, litra a), eller stk. 2, litra a), i denne artikel ikke er tilstrækkeligt til at opfylde de fastsatte betingelser i artikel 45c, og

b) i et omfang, der sikrer, at betingelserne i artikel 45c er opfyldt.

4. Hvis flere G-SII-enheder, der tilhører samme G-SII, er afviklingsenheder, beregner de relevante afviklingsmyndigheder med henblik på artikel 45h, stk. 2, det beløb, der er omhandlet i stk. 3:

a) for hver afviklingsenhed

b) for moderenheden i Unionen, som om den var G-SII'ets eneste afviklingsenhed.

5. Enhver beslutning fra afviklingsmyndigheden om at stille krav om yderligere kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i denne artikels stk. 1, litra b), eller denne artikels stk. 2, litra b), skal omfatte begrundelsen for beslutningen, herunder en fuld vurdering af de elementer, der er omhandlet i denne artikels stk. 3, og skal uden ugrundet ophold revideres af afviklingsmyndigheden for at afspejle eventuelle ændringer i omfanget af det krav, der er omhandlet i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, og som finder anvendelse på afviklingskoncernen eller det væsentlige EU-datterselskab af et tredjelands-G-SII.

#### Artikel 45e

#### Anvendelse af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver på afviklingsenheder

1. Afviklingsenhederne skal opfylde kravene fastsat i artikel 45b-45d på konsolideret grundlag på afviklingskoncernniveau.

2. Afviklingsmyndigheden fastlægger det i artikel 45, stk. 1, omhandlede krav til en afviklingsenhed på konsolideret afviklingskoncernniveau i henhold til artikel 45h, på grundlag af de krav, der er fastsat i artikel 45b-45d, og på grundlag af, om koncernens datterselskaber i tredjelande skal afvikles separat i overensstemmelse med afviklingsplanen.

3. For afviklingskoncerner identificeret i henhold til artikel 2, stk. 1, nr. 83b), litra b), beslutter den relevante afviklingsmyndighed, afhængigt af solidaritetsmekanismens egenskaber og af enhedens foretrukne afviklingsstrategi, hvilke enheder i afviklingskoncernen der skal overholde artikel 45c, stk. 3 og 5, og artikel 45d, stk. 1, for at sikre, at afviklingskoncernen som helhed overholder nærværende artikels stk. 1 og 2, og hvordan sådanne enheder skal gøre det i overensstemmelse med afviklingsplanen.

#### Artikel 45f

#### Anvendelse af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver på enheder, som ikke selv er afviklingsenheder

1. Institutter, som er datterselskaber af en afviklingsenhed eller en tredjelandsenhed, men som ikke selv er afviklingsenheder, skal opfylde kravene fastsat i artikel 45c på individuelt grundlag.

En afviklingsmyndighed kan efter høring af den kompetente myndighed beslutte at anvende kravet i nærværende artikel på en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), som er et datterselskab af en afviklingsenhed, men som ikke selv er en afviklingsenhed.

Uanset dette stykkes første afsnit skal modervirksomheder i Unionen, der ikke selv er afviklingsenheder, men som er datterselskaber af tredjelandsenheder, opfylde kravene i artikel 45c og 45d på konsolideret grundlag.

For afviklingskoncerner identificeret i henhold til artikel 2, stk. 1, nr. 83b), litra b), skal de kreditinstitutter, som er fast tilknyttet et centralt organ, men som ikke selv er afviklingsenheder, et centralt organ, der ikke selv er en afviklingsenhed, og afviklingsenheder, som ikke er omfattet af et krav i henhold til artikel 45e, stk. 3, overholde artikel 45c, stk. 7, på individuelt grundlag.

Det i artikel 45, stk. 1, omhandlede krav til en enhed som omhandlet i nærværende stykke fastlægges i henhold til artikel 45h og 89, hvor det er relevant, og på grundlag af de krav, der er fastsat i artikel 45c.

2. Det i artikel 45, stk. 1, omhandlede krav til de enheder, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, skal opfyldes med en eller flere af følgende

a) passiver:

- i) der udstedes til og købes af afviklingsenheden enten direkte eller indirekte gennem andre enheder i samme afviklingskoncern, der købte passiverne fra den enhed, der er omfattet af denne artikel, eller der udstedes til og købes af en eksisterende aktionær, der ikke indgår i samme afviklingskoncern, så længe udøvelsen af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser i overensstemmelse med artikel 59-62 ikke berører afviklingsenhedens kontrol med datterselskabet
- ii) der opfylder kriterierne i artikel 72a i forordning (EU) nr. 575/2013, bortset fra artikel 72b, stk. 2, litra b), c), k), l) og m), og artikel 72b, stk. 3-5, i nævnte forordning
- iii) der ved almindelig insolvensbehandling er efterstillet passiver, der ikke opfylder betingelsen i nr. i) og ikke er omfattet af kapitalgrundlagskrav
- iv) der er genstand for nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser i henhold til artikel 59-62, på en måde som er i overensstemmelse med afviklingskoncernens afviklingsstrategi, navnlig ved ikke at berøre afviklingsenhedens kontrol med datterselskabet
- v) for hvilke erhvervelsen af ejerskab ikke direkte eller indirekte er finansieret af den af denne artikel omfattede enhed
- vi) for hvilke de bestemmelser, som regulerer dem, ikke eksplicit eller implicit angiver, at passiverne ville blive opkrævet, indfriet, tilbagebetalt eller genkøbt før udløb, alt efter hvad der er relevant, af den af denne artikel omfattede enhed i andre tilfælde end i forbindelse med den pågældende enheds insolvens eller likvidation, og enheden ikke tilkendegiver dette på anden måde
- vii) for hvilke de bestemmelser, som regulerer dem, ikke giver indehaveren ret til at fremskynde de planlagte betalinger af renter og afdrag, undtagen i forbindelse med den af denne artikel omfattede enheds insolvens eller likvidation
- viii) for hvilke størrelsen af de forfaldne rente- eller udbyttebetalinger ikke vil blive ændret på baggrund af kreditsituationen for den af denne artikel omfattede enhed eller dens moderselskab

b) kapitalgrundlag som følger:

- i) egentlig kernekapital og
- ii) andet kapitalgrundlag, der:
  - udstedes til og købes af enheder, der indgår i samme afviklingskoncern, eller
  - udstedes til og købes af enheder, der ikke indgår i samme afviklingskoncern, så længe udøvelsen af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser i henhold til artikel 59-62 ikke berører afviklingsenhedens kontrol med datterselskabet.

3. Afviklingsmyndigheden for et datterselskab, som ikke er en afviklingsenhed, kan dispensere fra anvendelsen af denne artikel på det pågældende datterselskab, såfremt:

- a) både datterselskabet og afviklingsenheden er etableret i samme medlemsstat og indgår i samme afviklingskoncern
- b) afviklingsenheden opfylder det krav, der er fastsat i artikel 45e

- c) der ikke er nogen nuværende eller forventede væsentlige praktiske eller juridiske hindringer for afviklingsenhedens hurtige overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af passiver til datterselskabet, som der er blevet truffet en beslutning om i overensstemmelse med artikel 59, stk. 3, navnlig når der træffes afviklingshandlinger over for afviklingsenheden
  - d) afviklingsenheden over for den kompetente myndighed godtgør, at datterselskabet forvaltes på forsvarlig vis, og afgiver erklæring om, at det med samtykke fra den kompetente myndighed har stillet garanti for de af datterselskabet indgåede forpligtelser, eller risiciene i datterselskabet er uden betydning
  - e) afviklingsenhedens procedurer for risikoevaluering, -måling og -kontrol omfatter datterselskabet
  - f) afviklingsenheden besidder over 50 % af de stemmerettigheder, der er knyttet til kapitalandelene i datterselskabet, eller har ret til at udpege eller afsætte et flertal af medlemmerne af datterselskabets ledelsesorgan.
4. Afviklingsmyndigheden for et datterselskab, som ikke er en afviklingsenhed, kan også dispensere fra anvendelsen af denne artikel på det pågældende datterselskab, såfremt:
- a) både datterselskabet og dets moderselskab er etableret i samme medlemsstat og indgår i samme afviklingskoncern
  - b) moderselskabet opfylder på konsolideret grundlag det krav, der er omhandlet i artikel 45, stk. 1, i denne medlemsstat
  - c) der ikke er nogen nuværende eller forventede væsentlige praktiske eller juridiske hindringer for moderselskabets hurtige overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af passiver til datterselskabet, som der er blevet truffet beslutning om i overensstemmelse med artikel 59, stk. 3, navnlig når der anvendes afviklingshandlinger eller afviklingsbeføjelser, jf. artikel 59, stk. 1, over for moderselskabet
  - d) moderselskabet over for de kompetente myndigheder godtgør, at datterselskabet forvaltes på forsvarlig vis, og afgiver erklæring om, at det med samtykke fra den kompetente myndighed har stillet garanti for de af datterselskabet indgåede forpligtelser, eller risiciene i datterselskabet er uden betydning
  - e) moderselskabets procedurer for risikoevaluering, -måling og -kontrol omfatter datterselskabet
  - f) moderselskabet besidder over 50 % af de stemmerettigheder, der er knyttet til kapitalandelene i datterselskabet, eller har ret til at udpege eller afsætte et flertal af medlemmerne af datterselskabets ledelsesorgan.
5. Hvis de betingelser, der er fastsat i stk. 3, litra a) og b), er opfyldt, kan afviklingsmyndigheden for et datterselskab tillade, at kravet omhandlet i artikel 45, stk. 1, opfyldes helt eller delvist med en garanti stillet af afviklingsenheden, som opfylder følgende betingelser:
- a) garantien stilles for et beløb, der som minimum svarer til beløbet af det krav, garantien træder i stedet for
  - b) garantien udløses, når datterselskabet ikke kan indfri sin gæld eller andre passiver, efterhånden som de forfalder, eller når der er blevet truffet en beslutning om datterselskabet i overensstemmelse med artikel 59, stk. 3, alt efter hvad der indtræffer først
  - c) der stilles sikkerhed for garantien gennem en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse som defineret i artikel 2, stk. 1, litra a), i direktiv 2002/47/EF for mindst 50 % af garantiens beløb
  - d) den underliggende sikkerhedsstillelse for garantien opfylder kravene i artikel 197 i forordning (EU) nr. 575/2013, hvilket efter passende konservative haircuts er tilstrækkeligt til at dække det beløb, der stilles sikkerhed for som omhandlet i litra c)
  - e) den underliggende sikkerhedsstillelse for garantien er ubehæftet og anvendes navnlig ikke som underliggende sikkerhedsstillelse for andre garantier
  - f) sikkerhedsstillelsen har en effektiv løbetid, som opfylder den samme løbetidsbetingelse som i artikel 72c, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, og
  - g) der er ingen juridiske, reguleringsmæssige eller operationelle barrierer for overførslen af sikkerhedsstillelsen fra afviklingsenheden til det pågældende datterselskab, herunder hvis der træffes en afviklingshandling over for afviklingsenheden.

Med henblik på første afsnit, litra g), forelægger afviklingsenheden efter anmodning fra afviklingsmyndigheden en uafhængig skriftlig og begrundet juridisk udtalelse eller godtgør på anden tilfredsstillende vis, at der ingen juridiske, reguleringsmæssige eller operationelle barrierer er for overførslen af sikkerhedsstillelsen fra afviklingsenheden til det relevante datterselskab.

6. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der yderligere præciserer metoderne til at undgå, at instrumenter, der anerkendes med henblik på denne artikel, og som indirekte er helt eller delvis tegnet af afviklingsenheden, hindrer en smidig gennemførelse af afviklingsstrategien. Disse metoder skal navnlig sikre en behørig overførsel af tab til afviklingsenheden og en behørig overførsel af kapital fra afviklingsenheden til enheder, som indgår i afviklingskoncernen, men ikke selv er afviklingsenheder, og fastsætte en mekanisme til at undgå dobbelt indregning af nedskrivningsrelevante instrumenter, der anerkendes med henblik på denne artikel. De skal omfatte en fradragsordning eller en tilsvarende robust tilgang, og de skal over for enheder, der ikke selv er afviklingsenheden, sikre et resultat, der svarer til, at de nedskrivningsrelevante passiver, som anerkendes med henblik på denne artikel, fuldt ud var tegnet direkte af afviklingsenheden.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. december 2019.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

#### Artikel 45g

##### **Dispensation for et centralt organ og kreditinstitutter, som er fast tilknyttet et centralt organ**

Afviklingsmyndigheden kan dispensere delvist eller helt fra anvendelsen af artikel 45f på et centralt organ eller på et kreditinstitut, som er fast tilknyttet et centralt organ, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) kreditinstituttet og det centrale organ er underlagt samme kompetente myndighed med hensyn til tilsyn, er etableret i samme medlemsstat og indgår i samme afviklingskoncern
- b) det centrale organ og dets fast tilknyttede kreditinstitutter hæfter solidarisk for deres forpligtelser, eller de fast tilknyttede kreditinstitutters forpligtelser garanteres fuldt ud af det centrale organ
- c) minimumskravene til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, og til det centrale organs og samtlige fast tilknyttede kreditinstitutters solvens og likviditet, kontrolleres i deres helhed på grundlag af disse institutters konsoliderede regnskaber
- d) i tilfælde af en dispensation for et kreditinstitut, som er fast tilknyttet et centralt organ, er det centrale organs ledelse bemyndiget til at give instrukser til de fast tilknyttede institutters ledelse
- e) den relevante afviklingskoncern opfylder det krav, der er fastsat i artikel 45e, stk. 3, og
- f) der er ikke nogen nuværende eller forventede væsentlige praktiske eller juridiske hindringer for hurtig overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af passiver mellem det centrale organ og de fast tilknyttede kreditinstitutter i tilfælde af afvikling.

#### Artikel 45h

##### **Procedure for fastlæggelse af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver**

1. Afviklingsenhedens afviklingsmyndighed, koncernafviklingsmyndigheden, hvis den adskiller sig fra førstnævnte, og de afviklingsmyndigheder, der er ansvarlige for en afviklingskoncerns datterselskaber, der er omfattet af kravet omhandlet i artikel 45f på individuelt grundlag, gør alt, hvad der står i deres magt, for at nå frem til en fælles afgørelse om:

- a) niveauet for det krav, der finder anvendelse på konsolideret afviklingskoncernniveau for hver afviklingsenhed, og
- b) niveauet for det krav, der finder anvendelse på individuelt grundlag på hver enkelt enhed i en afviklingskoncern, som ikke er en afviklingsenhed.

Den fælles afgørelse skal sikre opfyldelse af artikel 45e og 45f, være fuldt begrundet og fremsendes til:

- a) afviklingsenheden af dens afviklingsmyndighed
- b) de enheder i en afviklingskoncern, som ikke er en afviklingsenhed, af afviklingsmyndighederne for de pågældende enheder
- c) koncernens modervirksomhed i Unionen af afviklingsenhedens afviklingsmyndighed, når den pågældende modervirksomhed i Unionen ikke selv er en afviklingsenhed i samme afviklingskoncern.

Den fælles afgørelse, der træffes i overensstemmelse med denne artikel, kan, såfremt det er i overensstemmelse med afviklingsstrategien, og afviklingsenheden hverken direkte eller indirekte har købt tilstrækkelige instrumenter, der opfylder artikel 45f, stk. 2, fastsætte, at de krav, der er omhandlet i artikel 45c, stk. 7, delvist opfyldes af datterselskabet i overensstemmelse med artikel 45f, stk. 2, med instrumenter, der udstedes til og købes af enheder, der ikke tilhører afviklingskoncernen.

2. Hvis flere G-SII-enheder, der tilhører samme G-SII, er afviklingsenheder, skal de i stk. 1 omhandlede afviklingsmyndigheder drøfte og, hvis dette er hensigtsmæssigt og i overensstemmelse med G-SII'ets afviklingsstrategi, nå til enighed om anvendelsen af artikel 72e i forordning (EU) nr. 575/2013 og om en eventuel justering med henblik på at minimere eller fjerne forskellen mellem summen af de i artikel 45d, stk. 4, litra a), og artikel 12 i forordning (EU) nr. 575/2013 omhandlede beløb for individuelle afviklingsenheder og summen af de i artikel 45d, stk. 4, litra b), og artikel 12 i forordning (EU) nr. 575/2013 omhandlede beløb.

Denne justering kan anvendes på følgende betingelser:

- a) justeringen kan anvendes i forbindelse med forskelle i beregningen af den samlede risikoeksponering mellem de relevante medlemsstater ved at justere kravet
- b) justeringen må ikke anvendes til at fjerne forskelle som følge af eksponeringer mellem afviklingskoncerner.

Summen af de i dette direktivs artikel 45d, stk. 4, litra a), og artikel 12 i forordning (EU) nr. 575/2013 omhandlede beløb for individuelle afviklingsenheder må ikke være lavere end summen af de i dette direktivs artikel 45d, stk. 4, litra b), og artikel 12 i forordning (EU) nr. 575/2013 omhandlede beløb.

3. Foreligger der ikke nogen fælles afgørelse inden for fire måneder, træffes en afgørelse i henhold til stk. 4-6.

4. Hvis der ikke træffes en fælles afgørelse inden for fire måneder på grund af uenighed om et konsolideret afviklingskoncernkrav som omhandlet i artikel 45e, træffer afviklingsenhedens afviklingsmyndighed en afgørelse om dette krav under behørig hensyntagen til:

- a) den vurdering af enheder i afviklingskoncernen, der ikke er en afviklingsenhed, som de relevante afviklingsmyndigheder har foretaget
- b) koncernafviklingsmyndighedens opfattelse, hvis denne myndighed adskiller sig fra afviklingsenhedens afviklingsmyndighed.

Har en af de pågældende afviklingsmyndigheder ved udløbet af perioden på fire måneder indbragt sagen for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder afviklingsenhedens afviklingsmyndighed sin afgørelse og afventer den afgørelse, EBA måtte træffe i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EBA's afgørelse.

I sin afgørelse skal EBA tage hensyn til første afsnit, litra a) og b).

Perioden på fire måneder anses for at være forligsfasen som omhandlet i forordning (EU) nr. 1093/2010. EBA træffer afgørelse inden for en måned.

Efter udløbet af perioden på fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for EBA.

Foreligger der ikke en afgørelse fra EBA inden for en måned efter indbringelsen af sagen, finder afgørelsen fra afviklingsenhedens afviklingsmyndighed anvendelse.

5. Hvis der ikke træffes en fælles afgørelse inden for fire måneder på grund af uenighed om niveauet for det i artikel 45f omhandlede krav, der finder anvendelse på enhver enhed i en afviklingskoncern på individuelt grundlag, træffer afviklingsmyndigheden for den pågældende enhed en afgørelse, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) der er taget behørigt hensyn til de synspunkter og forbehold, som afviklingsenhedens afviklingsmyndighed har givet udtryk for skriftligt, og
- b) hvis koncernafviklingsmyndigheden ikke er den samme som afviklingsmyndigheden for afviklingsenheden, er der taget behørigt hensyn til de synspunkter og forbehold, som koncernafviklingsmyndigheden har givet udtryk for skriftligt.

Har afviklingsenhedens afviklingsmyndighed eller koncernafviklingsmyndigheden ved udløbet af perioden på fire måneder indbragt sagen for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder de afviklingsmyndigheder, der er ansvarlige for datterselskaberne på individuelt grundlag, deres afgørelser og afventer den afgørelse, som EBA måtte træffe i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer deres afgørelser i overensstemmelse med EBA's afgørelse. I sin afgørelse skal EBA tage hensyn til første afsnit, litra a) og b).

Perioden på fire måneder anses for at være forligsfasen som omhandlet i forordning (EU) nr. 1093/2010. EBA træffer afgørelse inden for en måned.

Efter udløbet af perioden på fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for EBA.

Afviklingsenhedens afviklingsmyndighed eller koncernafviklingsmyndigheden kan ikke indbringe sagen for EBA med henblik på bindende mægling, såfremt det af datterselskabets afviklingsmyndighed fastsatte niveau:

- a) ligger inden for 2 % af den samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 med henblik på kravet i artikel 45e og
- b) overholder artikel 45c, stk. 7.

Foreligger der ikke nogen afgørelse fra EBA inden for en måned efter indbringelsen af sagen, finder afgørelserne fra datterselskabernes afviklingsmyndigheder anvendelse.

Den fælles afgørelse og enhver afgørelse, der træffes, såfremt der ikke foreligger nogen fælles afgørelse, gennemgås regelmæssigt og ajourføres, hvor det er relevant.

6. Hvis der ikke træffes en fælles afgørelse inden for fire måneder på grund af uenighed om niveauet for det konsoliderede afviklingskoncernkrav og niveauet for det krav, der finder anvendelse på afviklingskoncernens enheder på individuelt grundlag, gælder følgende:

- a) der træffes en afgørelse om niveauet for det krav, der finder anvendelse på afviklingskoncernens datterselskaber på individuelt grundlag, i henhold til stk. 5
- b) der træffes en afgørelse om det konsoliderede afviklingskoncernkrav i henhold til stk. 4.

7. Den fælles afgørelse som omhandlet i stk. 1 og eventuelle afgørelser truffet af afviklingsmyndighederne som omhandlet i stk. 4, 5 og 6, såfremt der ikke foreligger nogen fælles afgørelse, er bindende for de pågældende afviklingsmyndigheder.

Den fælles afgørelse og enhver afgørelse, der træffes, såfremt der ikke foreligger nogen fælles afgørelse, gennemgås regelmæssigt og ajourføres, hvor det er relevant.

8. Afviklingsmyndighederne kræver og kontrollerer i samordning med de kompetente myndigheder, at enhederne opfylder kravet i artikel 45, stk. 1, og træffer en eventuel afgørelse i henhold til nærværende artikel parallelt med udarbejdelsen og opretholdelsen af afviklingsplanerne.

## Artikel 45i

**Indberetning med henblik på tilsyn og offentliggørelse af kravet**

1. Enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, der er omfattet af kravet i artikel 45, stk. 1, indberetter følgende til deres kompetente myndigheder og afviklingsmyndigheder:

- a) størrelsen af kapitalgrundlag, der, hvor det er relevant, opfylder betingelserne i dette direktivs artikel 45f, stk. 2, litra b), og størrelsen af nedskrivningsrelevante passiver, som udtrykt i overensstemmelse med dette direktivs artikel 45, stk. 2, efter eventuel anvendelse af fradrag i henhold til artikel 72e-72j i forordning (EU) nr. 575/2013
- b) størrelsen af andre passiver, der er omfattet af bail-in
- c) for de poster, der er omhandlet i litra a) og b):
  - i) deres sammensætning, herunder deres løbetidsprofil
  - ii) deres prioritet ved almindelig insolvensbehandling og
  - iii) om de er underlagt lovgivningen i et tredjeland, og i så fald hvilket tredjeland, og om de indeholder kontraktvilkårene i artikel 55, stk. 1, i dette direktiv, artikel 52, stk. 1, litra p) og q), og artikel 63, litra n) og o), i forordning (EU) nr. 575/2013.

Forpligtelsen til at indberette størrelsen af andre passiver, der er omfattet af bail-in, jf. dette stykkes første afsnit, litra b), finder ikke anvendelse på enheder, som på datoen for indberetningen af disse oplysninger har et kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver på mindst 150 % af det i artikel 45, stk. 1, omhandlede krav som beregnet i overensstemmelse med dette stykkes første afsnit, litra a).

2. De i stk. 1 omhandlede enheder indberetter:

- a) mindst halvårligt oplysningerne i stk. 1, litra a), og
- b) mindst en gang om året oplysningerne i stk. 1, litra b) og c).

De i stk. 1 omhandlede enheder indberetter dog de i stk. 1 omhandlede oplysninger hyppigere på anmodning af den kompetente myndighed eller afviklingsmyndigheden.

3. De enheder, der er omhandlet i stk. 1, offentliggør mindst en gang om året følgende oplysninger:

- a) størrelsen af kapitalgrundlag, der, hvor det er relevant, opfylder betingelserne i artikel 45f, stk. 2, litra b), og nedskrivningsrelevante passiver
- b) sammensætningen af de poster, der omhandles i litra a), herunder deres løbetidsprofil og prioritet ved almindelig insolvensbehandling
- c) det relevante krav omhandlet i artikel 45e eller 45f udtrykt i overensstemmelse med artikel 45, stk. 2.

4. Denne artikels stk. 1 og 3 finder ikke anvendelse på enheder, som ifølge deres afviklingsplan skal likvideres ved almindelig insolvensbehandling.

5. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge ensartede indberetningsmodeller, vejledning i og metode for anvendelsen af modellerne, indberetningshyppighed og -datoer, definitioner og IT-løsninger for den indberetning med henblik på tilsyn, der er omhandlet i stk. 1 og 2.

Disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder skal fastsætte en standardiseret måde at indgive oplysninger på om prioritetsrækkefølgen af de i stk. 1, litra c), omhandlede poster, som skal finde anvendelse ved national insolvensbehandling i hver medlemsstat.

For institutter eller enheder som omhandlet i dette direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), som er omfattet af artikel 92a og 92b i forordning (EU) nr. 575/2013, skal disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, hvor det er relevant, afstemmes med gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedtaget i henhold til artikel 430 i nævnte forordning.

EBA forelægger disse gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. juni 2020.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

6. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastsætte ensartede formater og ensartet hyppighed for offentliggørelse samt tilhørende anvisninger for, hvordan de oplysninger, der kræves i henhold til stk. 3, offentliggøres.

Disse ensartede offentliggørelsesformater skal formidle tilstrækkeligt omfattende og sammenlignelige oplysninger til, at risikoprofilerne for de i artikel 1, stk. 1, omhandlede enheder og disses overholdelse af det relevante krav omhandlet i artikel 45e eller 45f kan vurderes. Offentliggørelsesformater skal, hvor det er hensigtsmæssigt, være i tabelformat.

For institutter eller enheder som omhandlet i dette direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), som er omfattet af artikel 92a og 92b i forordning (EU) nr. 575/2013, skal disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, hvor det er relevant, afstemmes med gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedtaget i henhold til artikel 434a i nævnte forordning.

EBA forelægger disse gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. juni 2020.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

7. Hvis der er gennemført afviklingshandlinger eller udøvet nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser omhandlet i artikel 59, finder kravene om offentliggørelse, jf. stk. 3, anvendelse fra den dato for tidsfristen for at opfylde kravene i artikel 45e eller 45f, der er omhandlet i artikel 45m.

#### Artikel 45j

##### Indberetning til EBA

1. Afviklingsmyndighederne underretter EBA om det minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, der i overensstemmelse med artikel 45e eller 45f er fastsat for hver enhed under deres jurisdiktion.

2. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastsætte ensartede indberetningsmodeller, vejledning i og metode for anvendelsen af disse modeller, indberetningshyppighed og -datoer, definitioner og IT-løsninger for identifikation og videregivelse af oplysninger fra afviklingsmyndighederne, efter samordning med de kompetente myndigheder, til EBA med henblik på stk. 1.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. juni 2020.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

#### Artikel 45k

##### Manglende opfyldelse af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver

1. En enheds manglende opfyldelse af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i artikel 45e eller 45f afhjælpes af de relevante myndigheder gennem mindst en af følgende:

- a) beføjelser til at afhjælpe eller fjerne hindringer for afvikling i overensstemmelse med artikel 17 og 18
- b) beføjelser omhandlet i artikel 16a
- c) foranstaltninger i henhold til artikel 104 i direktiv 2013/36/EU
- d) foranstaltninger til tidlig indgriben i henhold til artikel 27
- e) administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger i henhold til artikel 110 og 111.

De relevante myndigheder kan også foretage en vurdering af, hvorvidt instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), er nødlidende eller forventeligt nødlidende i overensstemmelse med artikel 32, 32a eller 33, alt efter hvad der er relevant.

2. Afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder hører hinanden, når de udøver deres respektive beføjelser i henhold til stk. 1.

## Artikel 45l

**Rapporter**

1. EBA forelægger i samarbejde med de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne årligt Kommissionen en rapport med vurderinger af mindst følgende:

- a) hvordan kravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 45e eller 45f, er blevet gennemført på nationalt plan, og navnlig om der har været forskelle mellem medlemsstaterne i de niveauer, der er fastsat for sammenlignelige enheder
- b) hvordan afviklingsmyndighederne har udøvet den i artikel 45b, stk. 4, 5 og 7, omhandlede beføjelse, og om denne beføjelse er blevet udøvet forskelligt i medlemsstaterne
- c) det samlede niveau og sammensætningen af institutters og enheders kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, størrelsen på instrumenter udstedt i perioden og yderligere beløb, der var nødvendige for at opfylde relevante krav.

2. Ud over den årlige rapport i stk. 1 skal EBA hvert tredje år forelægge Kommissionen en rapport, der vurderer følgende:

- a) effekten af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver og eventuelle forslag til harmoniserede niveauer for minimumskravet med hensyn til følgende:
  - i) de finansielle markeder i almindelighed og markederne for usikret gæld og derivater i særdeleshed
  - ii) institutters forretningsmodeller og balancestruktur, navnlig institutters finansieringsprofil og finansieringsstrategi, samt koncerners retlige og operationelle struktur
  - iii) institutters rentabilitet, navnlig deres finansieringsomkostninger
  - iv) migration af eksponeringer til enheder, der ikke er omfattet af tilsyn
  - v) finansiell innovation
  - vi) udbredelse af kapitalgrundlagsinstrumenter og efterstillede nedskrivningsrelevante instrumenter samt arten af og mulighederne for afsætning af sådanne instrumenter
  - vii) institutters eller de i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), omhandlede enheders risikoadfærd
  - viii) omfanget af institutters eller de i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), omhandlede enheders aktivbehæftelser
  - ix) institutters eller de i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), omhandlede enheders tiltag med henblik på at overholde minimumskravene, og navnlig i hvilket omfang minimumskravene er blevet opfyldt ved reducere af gearing på aktivsiden, udstedelse af langfristet gæld og kapitaltilførsel og
  - x) omfanget af kreditinstitutternes udlånsvirksomhed med særlig fokus på udlån til mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder, lokale myndigheder, regionale forvaltninger og offentlige enheder samt handelsfinansiering, herunder udlån i henhold til officielle eksportkreditforsikringsordninger
- b) samspillet mellem minimumskravene og kravene til kapitalgrundlag, gearingsgrad og likviditetskravene fastsat i forordning (EU) nr. 575/2013 og i direktiv 2013/36/EU
- c) institutters eller de i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), omhandlede enheders kapacitet til på egen hånd at skaffe kapital eller finansiering på markederne med henblik på at opfylde eventuelle forslag om harmoniserede minimumskrav.

3. Den i stk. 1 omhandlede rapport skal forelægges for Kommissionen senest den 30. september i kalenderåret efter det sidste år, der er dækket af rapporten. Den første rapport forelægges for Kommissionen senest den 30. september i året efter dette direktivs anvendelsesdato.

Den i stk. 2 omhandlede rapport skal omfatte tre kalenderår og forelægges for Kommissionen senest den 31. december i kalenderåret efter det sidste år, der er dækket af rapporten. Den første rapport forelægges for Kommissionen senest den 31. december 2022.

## Artikel 45m

**Overgangsordninger og ordninger efter afvikling**

1. Uanset artikel 45, stk. 1, fastsætter afviklingsmyndighederne passende overgangsperioder for institutter eller enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), til at opfylde kravene i artikel 45e eller 45f eller kravene, der hidrører fra anvendelsen af artikel 45b, stk. 4, 5 eller 7, alt efter hvad der er relevant. Institutternes og enhedernes frist for at opfylde kravene i artikel 45e eller 45f eller kravene, der hidrører fra anvendelsen af artikel 45b, stk. 4, 5 eller 7, er den 1. januar 2024.

Afviklingsmyndigheden fastsætter mellemliggende målniveauer for kravene i artikel 45e eller 45f eller for krav, der hidrører fra anvendelsen af artikel 45b, stk. 4, 5 eller 7, alt efter hvad der er relevant, som institutter eller enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), skal opfylde den 1. januar 2022. De mellemliggende målniveauer skal som hovedregel sikre en lineær opbygning af kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver hen imod opfyldelse af kravet.

Afviklingsmyndigheden kan, hvis det er behørigt begrundet og hensigtsmæssigt, fastsætte en overgangsperiode, der slutter efter den 1. januar 2024, på grundlag af kriterierne i stk. 7 og under hensyntagen til:

- a) udviklingen i enhedens finansielle situation
- b) udsigten til, at enheden vil være i stand til at sikre opfyldelse inden for en rimelig tidsramme af kravene i artikel 45e eller 45f eller et krav, der hidrører fra anvendelse af artikel 45b, stk. 4, 5 eller 7, og
- c) om enheden er i stand til at erstatte passiver, som ikke længere opfylder kriterierne for nedskrivningsrelevans og udløb fastsat i artikel 72b og 72c i forordning (EU) nr. 575/2013 og nærværende direktivs artikel 45b eller artikel 45f, stk. 2, og hvis ikke, hvorvidt dette er af idiosynkratisk karakter eller skyldes en markedsomfattende forstyrrelse.

2. Afviklingsenhedernes frist for at opfylde minimumsniveauet for kravene omhandlet i artikel 45c, stk. 5 eller 6, er den 1. januar 2022.

3. Minimumsniveauerne for kravene i artikel 45c, stk. 5 og 6, finder ikke anvendelse i de to år, der følger efter den dato:

- a) hvor afviklingsmyndigheden har anvendt bail-in-værktøjet, eller
- b) hvor afviklingsenheden har indført en anden foranstaltning iværksat af den private sektor, jf. artikel 32, stk. 1, litra b), hvorved kapitalinstrumenter og andre passiver er blevet nedskrevet eller konverteret til egentlige kernekapitalinstrumenter, eller hvor nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser i overensstemmelse med artikel 59 er blevet udført for så vidt angår denne afviklingsenhed, med henblik på at rekapitalisere afviklingsenheden uden anvendelse af afviklingsværktøjer.

4. Kravene i artikel 45b, stk. 4 og 7, samt artikel 45c, stk. 5 og 6, alt efter hvad der er relevant, finder ikke anvendelse i den periode på tre år, der følger efter den dato, hvor afviklingsenheden eller den koncern, som afviklingsenheden er en del af, er blevet identificeret som et G-SII, eller afviklingsenheden begynder at befinde sig i den situation, der er omhandlet i artikel 45c, stk. 5 eller 6.

5. Uanset artikel 45, stk. 1, fastsætter afviklingsmyndighederne en passende overgangsperiode til at opfylde kravene i artikel 45e eller 45f eller et krav, der hidrører fra anvendelsen af artikel 45b, stk. 4, 5 eller 7, alt efter hvad der er relevant, for institutter eller enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), på hvilke der har været anvendt afviklingsværktøjer eller beføjelsen til at nedskrive eller konvertere som omhandlet i artikel 59.

6. Med henblik på stk. 1-5 meddeler afviklingsmyndighederne et planlagt minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver for hver 12-månedersperiode i overgangsperioden til instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), for at lette en gradvis opbygning af instituttets eller enhedens tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet. Ved udløbet af overgangsperioden skal minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver svare til det beløb, der er fastsat i henhold til artikel 45b, stk. 4, 5 eller 7, artikel 45c, stk. 5 eller 6, artikel 45e eller 45f, alt efter hvad der er relevant.

7. Ved fastsættelsen af overgangsperioderne tager afviklingsmyndighederne hensyn til:

- a) forekomst af indskud og mangel på gældsinstrumenter i finansieringsmodellen

b) adgang til kapitalmarkederne for nedskrivningsrelevante passiver

c) i hvilket omfang afviklingsenheden afhængig af egentlig kernekapital til at opfylde kravet i artikel 45e.

8. Der er intet til hinder for, at afviklingsmyndighederne efterfølgende ændrer enten overgangsperioden eller eventuelt planlagte minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver som meddelt i henhold til stk. 6, jf. dog stk. 1.«

18) I artikel 46 erstattes ordene »nedskrivningsrelevante passiver« med ordene »passiver, der er omfattet af bail-in«.

19) I artikel 47, stk. 1, litra b), nr. ii), erstattes ordene »nedskrivningsrelevante passiver« med ordene »passiver, der er omfattet af bail-in«.

20) Artikel 48 ændres som følger:

a) stk. 1, litra e), affattes således:

»e) hvis, og kun hvis, den samlede nedbringelse af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, relevante kapitalinstrumenter og passiver, der er omfattet af bail-in i henhold til litra a)-d) er mindre end summen af de i artikel 47, stk. 3, litra b) og c), omhandlede beløb, nedbringer myndighederne i det nødvendige omfang hovedstolen af, eller det udestående beløb, der skal erlægges med hensyn til de resterende passiver, der er omfattet af bail-in, herunder gældsinstrumenter som omhandlet i artikel 108, stk. 3, i overensstemmelse med prioritetsrækkefølgen ved almindelig insolvensbehandling, herunder prioritetsrækkefølgen for indskud omhandlet i artikel 108, jf. artikel 44, for, sammen med nedskrivningen i henhold til dette stykkes litra a)-d), at opnå det samlede beløb omhandlet i artikel 47, stk. 3, litra b) og c).«

b) i stk. 2 erstattes ordene »nedskrivningsrelevante passiver« med ordene »passiver, der er omfattet af bail-in«.

c) følgende stykke tilføjes:

»7. Medlemsstaterne sikrer, at alle fordringer vedrørende kapitalgrundlagsposter for enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, første afsnit, litra a)-d), i henhold til national lovgivning vedrørende almindelig insolvensbehandling har en lavere prioritet end fordringer, der ikke vedrører en kapitalgrundlagspost.

Med henblik på første afsnit behandles, i den udstrækning et instrument kun delvist anses for at være en kapitalgrundlagspost, hele instrumentet som en fordring vedrørende en kapitalgrundlagspost og har en lavere prioritet end fordringer, der ikke vedrører en kapitalgrundlagspost.«

21) Artikel 55 affattes således:

»Artikel 55

#### **Kontraktmæssig anerkendelse af bail-in**

1. Medlemsstaterne pålægger institutter og enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), at indføre en kontraktbestemmelse, hvormed kreditor eller en part i aftalen eller instrumentet, i henhold til hvilket passivet oprettes, anerkender, at dette passiv kan gøres til genstand for nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, og indvilliger i at være bundet af enhver nedbringelse af hovedstolen eller det udestående beløb, konvertering eller opsigelse/mortificering, der sker som følge af afviklingsmyndighedens udøvelse af disse beføjelser, forudsat at dette passiv opfylder alle følgende betingelser:

a) passivet er ikke udelukket efter artikel 44, stk. 2

b) passivet er ikke et indskud som omhandlet i artikel 108, litra a)

c) passivet er omfattet af lovgivningen i et tredjeland

d) passivet er udstedt eller indgået efter den dato, på hvilken medlemsstaterne anvender de med henblik på gennemførelse af denne afdeling vedtagne bestemmelser.

Afviklingsmyndighederne kan beslutte, at forpligtelsen i dette stykkes første afsnit ikke finder anvendelse på institutter eller enheder, for hvilke kravet i artikel 45, stk. 1, er lig med det i artikel 45c, stk. 2, litra a), definerede tabsabsorberingsbeløb, forudsat at passiver, der opfylder betingelserne i første afsnit, litra a)-d), og som ikke er omfattet af en kontraktbestemmelse som omhandlet i nævnte afsnit, ikke medregnes i kravet.

Første afsnit finder ikke anvendelse, hvis en medlemsstats afviklingsmyndighed bestemmer, at et tredjelands lovgivning eller en bindende aftale, der er indgået med det pågældende tredjeland, gør det muligt for de i første afsnit omhandlede passiver eller instrumenter at blive nedskrevet eller konverteret af afviklingsmyndigheden i en medlemsstat.

2. Medlemsstaterne sikrer, at hvis et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), når til den konstatering, at det juridisk eller på anden måde i praksis er umuligt i kontraktbestemmelserne for et relevant passiv at indføre en bestemmelse som krævet i henhold til stk. 1, meddeler dette institut eller denne enhed sin konstatering med angivelse af kategorien for passivet og begrundelsen for konstateringen, til afviklingsmyndigheden. Institutet eller enheden forsyner afviklingsmyndigheden med alle de oplysninger, som afviklingsmyndigheden anmoder om inden for en rimelig frist efter modtagelsen af meddelelsen, med henblik på afviklingsmyndighedens vurdering af indvirkningen af en sådan meddelelse på mulighederne for at afvikle det pågældende institut eller den pågældende enhed.

Medlemsstaterne sikrer i tilfælde af en meddelelse i henhold til nærværende stykkes første afsnit, at pligten til i kontraktbestemmelserne at indføre en bestemmelse som krævet i henhold til stk. 1 automatisk suspenderes fra det øjeblik, hvor afviklingsmyndigheden modtager meddelelsen.

Hvis afviklingsmyndigheden konkluderer, at det juridisk eller på anden måde i praksis er umuligt i kontraktbestemmelserne at indføre en bestemmelse som krævet i henhold til stk. 1, under hensyntagen til nødvendigheden af at sikre instituttets eller enhedens afviklingsmuligheder, stiller den krav om, at der inden for en rimelig frist efter meddelelsen i henhold til første afsnit, indføres en sådan kontraktbestemmelse. Afviklingsmyndigheden kan desuden kræve, at instituttet eller enheden ændrer sin praksis vedrørende anvendelsen af undtagelsen fra kontraktmæssig anerkendelse af bail-in.

Passiverne i dette stykkes første afsnit må ikke indeholde hybride kernekapitalinstrumenter, supplerende kapitalinstrumenter og gældsinstrumenter som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 48), nr. ii), hvis disse instrumenter er usikrede passiver. De passiver, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, foranstilles endvidere de passiver, der er omhandlet i artikel 108, stk. 2, litra a), b) og c), og artikel 108, stk. 3.

Hvis afviklingsmyndigheden i forbindelse med vurderingen af afviklingsmulighederne for et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i overensstemmelse med artikel 15 og 16 eller på ethvert andet tidspunkt konstaterer, at der inden for en kategori af passiver, som omfatter nedskrivningsrelevante passiver, er en mængde passiver, der i overensstemmelse med dette stykkes første afsnit ikke indeholder den i stk. 1 omhandlede kontraktbestemmelse, og som sammen med de passiver, der er udelukket fra anvendelsen af bail-in-værktøjet i henhold til artikel 44, stk. 2, eller som sandsynligvis vil blive udelukket i henhold til artikel 44, stk. 3, beløber sig til mere end 10 % af den pågældende kategori, skal den straks vurdere virkningen af dette særlige forhold på det pågældende instituts eller den pågældende enheds afviklingsmuligheder, herunder indvirkningen på afviklingsmulighederne som følge af risikoen for at overtræde sikkerhedsforanstaltningerne for kreditor i artikel 73, når beføjelsen til at nedskrive eller konvertere nedskrivningsrelevante passiver anvendes.

Hvis afviklingsmyndigheden på grundlag af vurderingen, jf. dette stykkes femte afsnit, konkluderer, at passiverne, som i henhold til dette stykkes første afsnit ikke indeholder den i stk. 1 omhandlede kontraktbestemmelse, skaber en væsentlig hindring for afvikling, anvender den i nødvendigt omfang de beføjelser, der er fastsat i artikel 17, til at fjerne den pågældende hindring for afvikling.

Passiver, for hvilke instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), undlader at indføre bestemmelsen som krævet i nærværende artikels stk. 1 i kontraktbestemmelserne, eller på hvilke det pågældende krav i henhold til nærværende stykke ikke finder anvendelse, medregnes ikke i minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver.

3. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kan pålægge institutter og enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), at forelægge myndighederne en juridisk udtalelse om den retlige eksigibilitet og virkning af den i nærværende artikels stk. 1 omhandlede kontraktbestemmelse.

4. Undlader et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i kontraktbestemmelserne vedrørende et relevant passiv at indføre en kontraktbestemmelse som krævet i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1, forhindrer dette ikke afviklingsmyndigheden i at udøve nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne i forhold til dette passiv.

5. EBA udarbejder under hensyntagen til de berørte institutters forskellige forretningsmodeller udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at fastlægge listen over passiver, som undtagelsen i stk. 1 finder anvendelse på, og indholdet af den i stk. 1 omhandlede kontraktbestemmelse.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

6. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at fastlægge:

- a) de betingelser, under hvilke det juridisk eller på anden måde i praksis vil være umuligt for et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), at indføre den i nærværende artikels stk. 1 omhandlede kontraktbestemmelse i visse kategorier af passiver
- b) betingelserne for, at afviklingsmyndigheden kan kræve indførelse af kontraktbestemmelsen i henhold til stk. 2, tredje afsnit
- c) en rimelig frist for afviklingsmyndigheden til at kræve indførelse af en kontraktbestemmelse i henhold til stk. 2, tredje afsnit.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. juni 2020.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

7. Hvis afviklingsmyndigheden finder det nødvendigt, angiver den de kategorier af passiver med hensyn til hvilke, et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), kan nå til den konstatering, at det juridisk eller på anden måde i praksis er umuligt at indføre kontraktbestemmelsen som omhandlet i nærværende artikels stk. 1, på grundlag af de betingelser, der yderligere er præciseret som følge af anvendelsen af stk. 6.

8. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastsætte ensartede formater og skemaer for meddelelsen til afviklingsmyndighederne med henblik på stk. 2.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. juni 2020.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

22) Overskriften på afsnit IV, kapitel V, affattes således:

»Nedskrivning af kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver«

23) Artikel 59 ændres som følger:

a) overskriften affattes således:

**»Krav om nedskrivning eller konvertering af relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver«**

b) stk. 1 affattes således:

»1. Beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver kan udøves enten:

a) uafhængigt af afviklingshandling, eller

b) kombineret med en afviklingshandling, når betingelserne for afvikling i artikel 32, 32a eller 33 er opfyldt.

Hvis relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver er erhvervet af afviklingsenheden indirekte gennem andre enheder i samme afviklingskoncern, skal beføjelsen til at nedskrive eller konvertere disse relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver udøves sammen med udøvelsen af samme beføjelse på moderselskabsniveau i den pågældende enhed på moderselskabsniveau i andre moderselskaber, der ikke er afviklingsenheder, således at tabene reelt videregives til afviklingsenheden, og den pågældende enhed rekapitaliseres af denne.

Efter udøvelsen af beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver uafhængigt af afviklingshandlinger, foretages den værdiansættelse, der er omhandlet i artikel 74, og artikel 75 finder anvendelse.»

c) følgende stykker indsættes:

»1a. Beføjelsen til at nedskrive eller konvertere nedskrivningsrelevante passiver uafhængigt af afviklingshandlinger kan kun udøves i forbindelse med nedskrivningsrelevante passiver, der opfylder betingelserne i dette direktivs artikel 45f, stk. 2, litra a), med undtagelse af betingelsen vedrørende passivernes restløbetid som fastsat i artikel 72c, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013.

Når den nævnte beføjelse udøves, sikrer medlemsstaterne, at nedskrivningen eller konverteringen udføres i overensstemmelse med princippet i artikel 34, stk. 1, litra g).

1b. Hvis der træffes en afviklingshandling over for en afviklingsenhed eller i særlige tilfælde som afvigelse fra afviklingsplanen over for en enhed, som ikke er en afviklingsenhed, skal det beløb, der nedbringes, nedskrives eller konverteres i overensstemmelse med artikel 60, stk. 1, på niveauet for en sådan enhed, medregnes i de tærskelværdier i artikel 37, stk. 10, og artikel 44, stk. 5, litra a), eller artikel 48, stk. 8, litra a), der finder anvendelse på den pågældende enhed.»

d) i stk. 2 erstattes ordet »kapitalinstrumenter« med ordene »kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i stk. 1a«.

e) i stk. 3 affattes indledningen og litra a) og b) således:

»3. Medlemsstaterne skal stille krav om, at afviklingsmyndighederne straks anvender deres nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelse, jf. artikel 60, i forhold til relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i stk. 1a, som er udstedt af et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), når et eller flere af følgende forhold er gældende:

a) hvis det er blevet konstateret, at de i artikel 32, 32a eller 33 omhandlede betingelser for afvikling er opfyldt, for der træffes nogen afviklingshandling, eller

b) hvis den ansvarlige myndighed konstaterer, at instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), ikke længere vil være levedygtigt eller levedygtig, medmindre beføjelsen anvendes i forhold til de relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i stk. 1a«.

f) i stk. 4 og 10, erstattes ordet »kapitalinstrumenter« med ordene »kapitalinstrumenter eller nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i stk. 1a«.

24) Artikel 60 ændres som følger:

a) overskriften affattes således:

**»Bestemmelser om nedskrivning eller konvertering af relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver«**

b) i stk. 1 tilføjes følgende litra:

»d) hovedstolen af nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i artikel 59, stk. 1a, nedskrives og/eller konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter, i det omfang det er nødvendigt for at nå de i artikel 31 fastsatte afviklingsmål eller inden for de relevante nedskrivningsrelevante passivers kapacitet, alt efter hvad der er lavest.»

c) stk. 2 affattes således:

»2. Når hovedstolen af et relevant kapitalinstrument eller et nedskrivningsrelevant passiv som omhandlet i artikel 59, stk. 1a, nedskrives:

a) skal nedbringelsen af hovedstolen være permanent, dog med forbehold af eventuel opskrivning i overensstemmelse med refusionsordningen i artikel 46, stk. 3

- b) er der ikke længere nogen forpligtelse over for ejeren af det relevante kapitalinstrument eller af det nedskrivningsrelevante passiv som omhandlet i artikel 59, stk. 1a, under eller i forbindelse med det nedskrevne instruments beløb, undtagen for enhver forpligtelse, som allerede fandtes, og enhver forpligtelse til skadeserstatning, som kan opstå som følge af en påklage vedrørende lovligheden af udøvelsen af nedskrivningsbeføjelsen
- c) betales der ingen anden kompensation til en ejer af de relevante kapitalinstrumenter eller af passiverne som omhandlet i artikel 59, stk. 1a, end den i henhold til nærværende artikels stk. 3.»
- d) stk. 3 ændres som følger:
  - i) indledningen affattes således:

»Med henblik på en konvertering af relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i artikel 59, stk. 1a, i henhold til nærværende artikels stk. 1, litra b), c) og d), kan afviklingsmyndighederne kræve, at de i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), omhandlede institutter og enheder udsteder egentlige kernekapitalinstrumenter til ejerne af de relevante kapitalinstrumenter og sådanne nedskrivningsrelevante passiver. De relevante kapitalinstrumenter og sådanne passiver kan kun konverteres, når følgende betingelser er opfyldt:«
  - ii) i litra d) erstattes ordene »hvert relevant kapitalinstrument« med ordene »hvert relevant kapitalinstrument eller hvert nedskrivningsrelevant passiv som omhandlet i artikel 59, stk. 1a«.

25) I artikel 61, stk. 3, tilføjes følgende afsnit:

»Anses de relevante kapitalinstrumenter eller nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i dette direktivs artikel 59, stk. 1a, for at opfylde kravet som omhandlet i dette direktivs artikel 45f, stk. 1, er den myndighed, som er ansvarlig for at foretage den i dette direktivs artikel 59, stk. 3, anførte konstatering, den ansvarlige myndighed i den medlemsstat, hvor instituttet eller enheden som omhandlet i dette direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), er blevet meddelt tilladelse i henhold til afsnit III i direktiv 2013/36/EU.«

26) Artikel 62 ændres som følger:

- a) stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at en ansvarlig myndighed, inden der foretages en konstatering som omhandlet i artikel 59, stk. 3, litra b), c), d) eller e), i forhold til et datterselskab, der udsteder relevante kapitalinstrumenter eller nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i artikel 59, stk. 1a, for at opfylde kravet som omhandlet i artikel 45f på individuelt grundlag eller relevante kapitalinstrumenter, som anses for at opfylde kravene til kapitalgrundlag på individuelt eller på konsolideret grundlag, opfylder følgende betingelser:

    - a) når den overvejer at foretage en konstatering som omhandlet i artikel 59, stk. 3, litra b), c), d) eller e), efter at have hørt den relevante afviklingsenheds afviklingsmyndighed, underretter den inden for 24 timer efter høringen af denne afviklingsmyndighed:
    - i) den konsoliderende tilsynsmyndighed og, hvis denne myndighed adskiller sig fra førstnævnte, den ansvarlige myndighed i den medlemsstat, hvor den konsoliderende tilsynsmyndighed befinder sig
    - ii) afviklingsmyndighederne for andre enheder inden for samme afviklingskoncern, der direkte eller indirekte har købt passiver som omhandlet i artikel 45f, stk. 2, fra en enhed, der er omfattet af artikel 45f, stk. 1
  - b) når den overvejer at foretage en konstatering som omhandlet i artikel 59, stk. 3, litra c), underretter den straks den kompetente myndighed, der er ansvarlig for hvert institut eller hver enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), som har udstedt de relevante kapitalinstrumenter, for hvilke nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne vil blive anvendt, hvis denne konstatering foretages, og hvis denne myndighed adskiller sig fra førstnævnte, de ansvarlige myndigheder i de medlemsstater, hvor disse kompetente myndigheder og den konsoliderende tilsynsmyndighed befinder sig.«
- b) stk. 4, indledningen, affattes således:
- »Er der indgivet meddelelse i henhold til stk. 1, skal den ansvarlige myndighed efter høring af de myndigheder, som er blevet underrettet i henhold til det pågældende stykkes litra a), nr. i), eller litra b), foretage en vurdering af følgende:«.

27) I artikel 63, stk. 1, litra e), f) og j), erstattes ordene »nedskrivningsrelevante passiver« med ordene »passiver, der er omfattet af bail-in«.

28) I artikel 66, stk. 4, erstattes ordene »nedskrivningsrelevante passiver« med ordene »passiver, der er omfattet af bail-in«.

29) Artikel 68 ændres som følger:

a) stk. 3, indledningen, affattes således:

»Forudsat at de materielle forpligtelser i henhold til kontrakten, herunder betalings- og leveringsforpligtelser og sikkerhedsstillelse, fortsat opfyldes, gør en kriseforebyggelsesforanstaltning, en suspension af forpligtelser i henhold til artikel 33a eller en krisestyringsforanstaltning, herunder enhver begivenhed, der er direkte forbundet med anvendelsen af en sådan foranstaltning, det ikke i sig selv muligt for nogen at:«

b) stk. 5 affattes således:

»5. En suspension eller begrænsning i henhold til artikel 33a, 69, eller 70 udgør ikke manglende opfyldelse af en kontraktlig forpligtelse med henblik på nærværende artikels stk. 1 og 3, og artikel 71, stk. 1.«

30) Artikel 69 ændres som følger:

a) stk. 4 affattes således:

»4. En suspension i henhold til stk. 1 finder ikke anvendelse på betalings- og leveringsforpligtelser over for følgende:

a) systemer og operatører af systemer, der er betegnet som sådanne i henhold til direktiv 98/26/EF

b) CCP'er, der er meddelt tilladelse i Unionen i henhold til artikel 14 i forordning (EU) nr. 648/2012, og tredjelands- CCP'er, der er anerkendt af ESMA i henhold til artikel 25 i nævnte forordning

c) centralbanker.«

b) i stk. 5 tilføjes følgende afsnit:

»Afviklingsmyndighederne fastsætter rækkevidden af denne beføjelse under hensyntagen til omstændighederne i hvert enkelt tilfælde. Afviklingsmyndighederne skal navnlig nøje vurdere, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at udvide suspensionen til berettigede indskud som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 4), i direktiv 2014/49/EU, navnlig til dækkede indskud fra fysiske personer samt mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at hvis beføjelsen til at suspendere betalings- eller leveringsforpligtelser udøves i forbindelse med berettigede indskud, skal afviklingsmyndighederne sikre, at indskyderne har adgang til et passende dagligt beløb fra disse indskud.«

31) Artikel 70, stk. 2, affattes således:

»2. Afviklingsmyndighederne udøver ikke den i nærværende artikels stk. 1 omhandlede beføjelse i forhold til nogen af følgende

a) sikkerhedsrettigheder tilhørende systemer eller operatører af systemer, der er betegnet som sådanne i forbindelse med direktiv 98/26/EF

b) centrale modparter, der er meddelt tilladelse i Unionen i henhold til artikel 14 i forordning (EU) nr. 648/2012, og tredjelands centrale modparter, der er anerkendt af ESMA i overensstemmelse med artikel 25 i forordning (EU) nr. 648/2012 og

c) centralbanker, for så vidt angår aktiver, som instituttet under afvikling har stillet som hel eller delvis sikkerhed.«

32) Artikel 71, stk. 3, affattes således:

»3. En suspension i henhold til stk. 1 eller 2 finder ikke anvendelse på:

a) systemer eller operatører af systemer, der er betegnet som sådanne i forbindelse med direktiv 98/26/EF

b) centrale modparter, der er meddelt tilladelse i Unionen i henhold til artikel 14 i forordning (EU) nr. 648/2012, og tredjelandes centrale modparter, der er anerkendt af ESMA i overensstemmelse med artikel 25 i forordning (EU) nr. 648/2012, eller

c) centralbanker.»

33) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 71a

#### **Kontraktmæssig anerkendelse af beføjelser til udsættelse under afvikling**

1. Medlemsstaterne pålægger institutter og enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), i alle finansielle kontrakter, som de indgår, og som er underlagt lovgivningen i et tredjeland, at indføre bestemmelser, i henhold til hvilken parterne anerkender, at den finansielle kontrakt kan blive underlagt afviklingsmyndighedens udøvelse af beføjelsen til at suspendere eller begrænse rettighederne og forpligtelserne i artikel 33a, 69, 70 og 71 og anerkender, at de er bundet af kravene i artikel 68.

2. Medlemsstaterne kan også pålægge modervirksomheder i Unionen at sikre, at deres datterselskaber i tredjelande i de finansielle kontrakter omhandlet i stk. 1 indfører bestemmelser for at udelukke, at afviklingsmyndighedens udøvelse af beføjelsen til at suspendere eller begrænse rettighederne og forpligtelserne for modervirksomheden i Unionen, jf. stk. 1, udgør en gyldig grund til førtidig opsigelse, suspension, ændring, netting, udøvelse af modregningsrettigheder eller af muligheden for at gøre sikkerhedsrettigheder gældende med hensyn til disse kontrakter.

Kravet i første afsnit kan finde anvendelse i forbindelse med datterselskaber i tredjelande, som er:

a) kreditinstitutter

b) investeringsselskaber (eller som ville være investeringsselskaber, hvis de havde et hovedkontor i den relevante medlemsstat) eller

c) finansieringsinstitutter.

3. Stk. 1 finder anvendelse på alle finansielle kontrakter, der

a) skaber en ny forpligtelse eller væsentligt ændrer en eksisterende forpligtelse efter ikrafttrædelsen af de bestemmelser, der er vedtaget på nationalt plan med henblik på gennemførelse af denne artikel

b) indeholder bestemmelser om udøvelse af en eller flere opsigelsesrettigheder eller rettigheder til at gøre sikkerhedsrettigheder gældende, som artikel 33a, 68, 69, 70 eller 71 ville finde anvendelse på, hvis den finansielle kontrakt var omfattet af en medlemsstats lovgivning.

4. Undlader et institut eller en enhed at indføre kontraktbestemmelsen som krævet i henhold til denne artikels stk. 1, forhindrer dette ikke afviklingsmyndigheden i at anvende beføjelserne omhandlet i artikel 33a, 68, 69, 70 eller 71 i forbindelse med den pågældende finansielle kontrakt.

5. EBA udarbejder under hensyntagen til institutters og enheders forskellige forretningsmodeller udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at fastlægge indholdet af den i stk. 1 krævede bestemmelse.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. juni 2020.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

34) Artikel 88 ændres som følger:

a) stk. 1, første afsnit, affattes således:

»Med forbehold af artikel 89 opretter koncernafviklingsmyndighederne afviklingskollegier for at gennemføre de i artikel 12, 13, 16, 18, 45-45h, 91 og 92 omhandlede opgaver og efter omstændighederne sikre samarbejde og koordinering med afviklingsmyndigheder i tredjelande.«

b) i stk. 1, andet afsnit, litra i), erstattes »artikel 45« med »artikel 45-45h«.

35) Artikel 89 affattes således:

»Artikel 89

#### **Europæiske afviklingskollegier**

1. Har et tredjelandsinstitut eller et tredjelandsmoderselskab datterselskaber, der er etableret i Unionen, eller modervirksomheder i Unionen, som er etableret i to eller flere medlemsstater, eller to eller flere EU-filialer, der anses for væsentlige af to eller flere medlemsstater, opretter afviklingsmyndighederne i de medlemsstater, hvor disse enheder er etableret, eller hvor disse væsentlige filialer er beliggende, et fælles europæisk afviklingskollegium.

2. Det i denne artikels stk. 1 omhandlede europæiske afviklingskollegium varetager de funktioner og udfører de opgaver, der er nævnt i artikel 88, for så vidt angår de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede enheder, og, for så vidt disse opgaver er relevante, for filialer.

De opgaver, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, omfatter fastlæggelsen af det i artikel 45-45h omhandlede krav.

Ved fastlæggelsen af det i artikel 45-45h omhandlede krav tager medlemmerne af det europæiske afviklingskollegium hensyn til en eventuel global afviklingsstrategi vedtaget af myndigheder i tredjelande.

Hvis datterselskaber, der er etableret i Unionen, eller en modervirksomhed i Unionen og dens datterselskabsinstitutter i henhold til den globale afviklingsstrategi ikke er afviklingsenheder, og hvis medlemmerne af det europæiske afviklingskollegium er enige i denne strategi, skal datterselskaber, der er etableret i Unionen, eller, på konsolideret grundlag, modervirksomheden i Unionen opfylde kravet i artikel 45f, stk. 1, gennem udstedelse af de i artikel 45f, stk. 2, litra a) og b), omhandlede instrumenter til deres øverste moderselskab etableret i et tredjeland, eller til datterselskaber af dette øverste moderselskab, der er etableret i det samme tredjeland, eller til andre enheder i overensstemmelse med betingelserne i artikel 45f, stk. 2, litra a), nr. i) og litra b), nr. ii).

3. Er alle tredjelandsinstituttets eller tredjelandsmoderselskabets EU-datterselskaber ejet af en enkelt modervirksomhed i Unionen, varetages det europæiske afviklingskollegiums formandskab af afviklingsmyndigheden i den medlemsstat, hvor modervirksomheden i Unionen er etableret.

Finder første afsnit ikke anvendelse, varetager afviklingsmyndigheden for den modervirksomhed i Unionen eller det EU-datterselskab, hvis samlede balanceførte aktiver har den højeste værdi, det europæiske afviklingskollegiums formandskab.

4. Medlemsstaterne kan ved fælles aftale mellem alle relevante parter fravige kravet om at oprette et europæisk afviklingskollegium, hvis en anden koncern eller et andet kollegium varetager de samme funktioner og udfører de samme opgaver som dem, der er anført i nærværende artikel, og opfylder alle de i nærværende artikel og artikel 90 fastsatte betingelser og procedurer, herunder med hensyn til medlemskab af og deltagelse i europæiske afviklingskollegier. I så fald skal alle henvisninger til europæiske afviklingskollegier i dette direktiv også forstås som henvisninger til disse andre koncerner eller kollegier.

5. Det europæiske afviklingskollegium fungerer i øvrigt i overensstemmelse med artikel 88, jf. dog stk. 3 og 4.

36) I bilagets afsnit B, punkt 6, og i bilagets afsnit C, punkt 17, erstattes ordene »nedskrivningsrelevante passiver« af ordene »passiver, der er omfattet af bail-in«.

#### *Artikel 2*

#### **Ændringer af direktiv 98/26/EF**

Direktiv 98/26/EF ændres således:

1) Artikel 2 ændres som følger:

a) litra c) affattes således:

»c) »central modpart« eller »CCP«: en central modpart som defineret i artikel 2, nr. 1), i forordning (EU) nr. 648/2012.»

b) litra f) affattes således:

»f) »deltager«: et institut, en central modpart, et afregningsfirma, et clearinginstitut, en systemoperatør eller et clearingmedlem af en CCP, der er meddelt tilladelse i medfør af artikel 17 i forordning (EU) nr. 648/2012.«

2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 12a

Senest den 28. juni 2021 tager Kommissionen stilling til, hvordan medlemsstaterne anvender dette direktiv på deres indenlandske institutter, der deltager direkte i systemer, der reguleres af lovgivningen i et tredjeland, og på sikkerhed, der stilles i forbindelse med deltagelse i sådanne systemer. Kommissionen vurderer navnlig behovet for eventuelle yderligere ændringer af dette direktiv med hensyn til systemer, der reguleres af lovgivningen i et tredjeland. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport herom, der i relevant omfang ledsages af forslag til revision af dette direktiv.«

Artikel 3

**Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 28. december 2020. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Medlemsstaterne anvender disse love og bestemmelser fra datoen for deres ikrafttræden i national lovgivning, dog senest den 28. december 2020.

Medlemsstaterne anvender nærværende direktivs artikel 1, nr. 17), for så vidt angår artikel 45i, stk. 3, i direktiv 2014/59/EU fra den 1. januar 2024. Hvis afviklingsmyndigheden i overensstemmelse med artikel 45m, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU, har fastsat en frist for overholdelse, der udløber efter den 1. januar 2024, er anvendelsesdatoen for nærværende direktivs artikel 1, nr. 17), for så vidt angår artikel 45i, stk. 3, i direktiv 2014/59/EU, den samme som fristen for overholdelse.

2. Når medlemsstaterne vedtager de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og EBA teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

**Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

**Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. maj 2019.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

G. CIAMBA

Formand